

LOCUL ȘI ROLUL TÎNĂRULUI ÎN VIAȚA ECONOMICĂ A SATULUI

MOTIVARE, INTENȚII

Cu câteva săptămîni în urmă, coloanele ziarului nostru au găzduit o primă dezbaterie pe tema: **LOCUL ȘI ROLUL TÎNĂRULUI ÎN VIAȚA SATULUI CONTEMPORAN**, tema pe care ne propunem s-o continuăm, dată fiind importanța ei. S-a încercat o abordare din multiple unghiuri: înăuntrul sînten în școală, în producție, în viața culturală etc. Opiniile exprimate pînă acum în ziar îndreptate spre necesitatea cercetării mai aprofundate a fenomenelor, a problemelor multiple, de extremă importanță, ale raporturilor în care se află tînărul cu viața economică a cooperativei agricole din satul natal. Ziarul nostru intenționează o discuție pornind de la următoarele premise:

- profilul tînărului cooperatist;
 - răspunderile sale în îndeplinirea planurilor de viitor ale cooperativei agricole, pentru ridicarea satului.
- Cu participarea largă a președinților cooperativei agricole, a specialiștilor din unități, aducînd în coloanele ziarului opiniile unui mare număr de tineri, de vîrste diferite — de 17 și 18 ani, de 24—27 ani, fețe și băieți, căsătorii și necăsătorii — din zone geografice și economice diferite — din sate aflate în inima cîmpiei și din cele de deal, din sate așezate în jurul orașelor și marilor centre industriale, din sate cu cooperative bogate și din sate cu unități mai puțin consolidate — vom încerca să găsim împreună răspuns la astfel de întrebări care frămîntă tînăra generație a satului nostru:

- Tînărul cooperatist — preocupat, ca orice tînăr, de viitor — trebuie să se califice? În ce specialități și cu ce mijloace?
 - Ce implicații vor rezulta din generalizarea învățămîntului de 10 ani?
 - Cum se pregătesc (sau sînt pregătiți) tinerii — ca „schimb de mîine” — pentru a prelua conducerea treburilor în cooperativă?
 - Manifestă tinerii o opinie clară asupra rezolvării problemelor economice? În ce formă este ea exprimată și ce „greutate” se acordă punctului lor de vedere?
- Și acestea sînt doar cîteva întrebări. Vom fi bucuroși să găzduim discuții, opinii diferite, vizînd toate problemele privind locul și rolul tînărului în viața economică a cooperativei agricole.
- Propunem, deci, ca premisă a dezbaterii noastre, punctele de vedere exprimate în continuare.

(Continuare în pag. a II-a)

ÎN CAMPANIA AGRICOLĂ RITM ACCELERAT ÎN FIECARE ZI!

O sinteză a agendei campaniei agricole arată că:

- S-a încheiat recoltatul florii soarelui
- 3 000 hectare viță de vie — în I.A.S. — își așteaptă încă culegătorii.
- Cooperativele agricole de producție au însămînțat circa 1 500 000 hectare cu culturi de toamnă, cu aproximativ 500 000 hectare mai puțin decît era însămînțat anul trecut la această dată
- Cartofii — pe care îi căutăm prin piețe — au fost culeși de abia pe jumătate.

CITITI ÎN PAGINA A II-A amănunte în legătură cu desfășurarea lucrărilor în campania agricolă de toamnă.

Serile „Scintei tineretului”

LUNI, 28 OCTOMBRIE, la orele 19, în sala de festivități a CASEI DE CULTURĂ A STUDENȚILOR din Capitală, va avea loc cea de-a VI-a ediție a serilor „Scintei tineretului”.

Cu ocazia acestei manifestări se va organiza tradiționala „masă rotundă”, avînd ca temă: **Egoism și generozitate în dragoste**. Totodată, în vederea acestei manifestări ziarul organizează un concurs de poezii originale, inspirate din anotimpul în care ne aflăm — toamnă — deschis tuturor cititorilor. Tinerii care vor să formuleze păreri, sugestii, întrebări în legătură cu tema propusă la „masa rotundă”, precum și cei care doresc să participe cu lucrări proprii la concursul de poezii sînt rugați să le expedieze redacției cu mențiunea „PENTRU SERILE „SCINTEII TINERETULUI”.

Cele mai bune poezii vor fi premiate în cadrul manifestărilor ce vor avea loc la cea de-a VI-a ediție a serilor.

Ultimele scrisori pot fi trimise redacției pînă la data de 24 octombrie a.c.

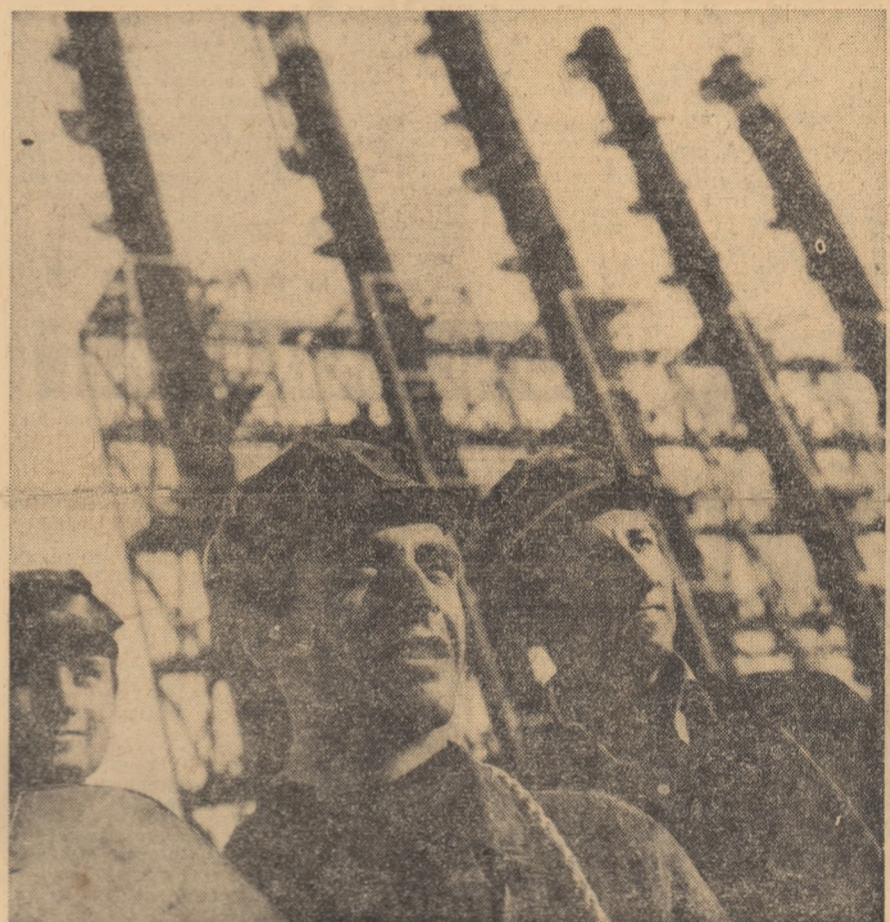
Conducătorii de partid și de stat au vizitat Expoziția industrială suedeză

În cursul dimineții de marți, tovarășii Nicolae Ceaușescu, Ion Gheorghe Maurer, Chivu Stoica, Ilie Verdeț, Maxim Berghianu, Emil Drăgănescu, Manea Mănescu, Dumitru Popa și Gheorghe Gaston Marin au făcut o vizită la Expoziția industrială suedeză, organizată sub egida Asociației generale pentru Export din Suedia, în Pavilionul din Parcul Herăstrău din Capitală. La intrarea în expoziție, conducătorii de partid și de stat au fost întâmpinați de ambasadorul Suediei la București, baron Carl Rappe, de Ake Vrethem, președintele (Continuare în pag. a V-a)

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIV, SERIA II, NR. 6036 | 6 PAGINI — 30 BANI | MIERCURI 16 OCTOMBRIE 1968

Vă prezentăm trei tineri ecidențioși pe șantierul Rafinării Pitești: Băltatu Petric, Adam Victor, Mi-lăru Gheorghe

PE PODIUMUL DE ONOARE AL OLIMPIADEI

VIORICA VISCOPOLEANU
campionă olimpică, recordmană mondială

MIHAELA PENEȘ
Medalie de argint

POEM PENTRU DOUA EFIGII

Gabriela Melinescu

70.000 de spectatori și sute de mii de ochi, milioane de urechi, au văzut eroina de reuită a unei după-amieze mexicane: VIORICA VISCOPOLEANU, atletă excepțională, deținătoare a cinci titluri balcanice și șapte naționale, a devenit campionă olimpică și recordmană mondială sîrînă în lungime extraordinară performanță de 6,82 m. O femeie suavă, cu ochii visători, cu un suris incert, cu un inefabil care exclude vîrsta reală de 29 de ani, amîndu-și așteptările gazetelor, sau mizeria pură a căprioarelor. O performanță care ține mai degrabă de adolescență decît de începutul maturității, un dar pentru curiozitatea noastră țării. Bucuriile noastre generale este mai mare decît norocul, titlul olimpic și recordul mondial este un eveniment care ne copleșește.

Viorica Viscooleanu a dat satisfacție tineretului nostru, pasiunii noastre evidente sau ascunse pentru nobila artă a sportului.

Se spune că grecii considerau câștigătorul jocurilor olimpice eroii de zei, îl priveau de aici înainte cu aură divină, încununîndu-i capul cu frunze cerate de dafin. Se cîntărește pentru fericita noastră întimplare, să pregătim frunzele toamnei, cele mai frumoase pentru învingătorii noștri.

La vîrsta sfîrșitului adolescenței, MIHAELA PENEȘ, a urcat a doua oară pe podiumul olimpic, cucerind medalia de argint, aruncînd sulița la 59,92 m.

Sulița argintie s-a văzut zburînd prin aer, lăind respirațiile și dilatănd speranțele noastre intime.

Doi femei tinere ne-au dat mîndrie și mare speranță. Chipurile lor, dragi nouă, le întipărim în memorie ca pe niște efigii strălucitoare, de neuitat.

ALEGERI U. T. C. STUDENȚEȘTI

- MANDATUL BIROULUI U.T.C. NU A MAI FOST RE-ÎNNOIT...
- COLECTIVUL ANULUI—ÎNCHEGAT ȘI MATURIZAT — A ALES ÎN FRUNTEA SA TINERI DESTOINICI ȘI INIMOȘI

ORA PROIECTELOR ORGANIZATORICE

Un colectiv studentesc reprezentînd întotdeauna o unitate a cărei principală caracteristică este diversitatea. O grupă, un an înseamnă, de fapt, o sumă de individualități conturate — fiecare fiind o lume de idei, de gânduri, de sentimente. Nici pregătirea pentru această specialitate, nici orarul comun, nici activitățile programate analitic nu pot uniformiza preocupările, pasiunile, nu pot impune același „stil” de studiu, aceeași putere de înțelegere și sinteză, același mod de petrecere a timpului liber...

Îată de ce, participînd la adunarea generală de alegeri a uterelor din anul II al Facultății de biologie a Universității Bucureștene, am fost surprinși de faptul că, în darea de seamă, colectivul studentesc al acestui an era prezentat cu ajutorul unor scheme rigide: note între 7—10 și între 5—6; viziunile de spectacole și vizite la muzee; numărul întrecerilor sportive. Darea de seamă arunca, asupra celor peste 50 de studenți care alcătuiesc colectivul anului II, o privire din „chior” — de la acea înălțime la care peisajul se uniformizează și detaliile se pierd. Nu se spunea nici un cuvînt despre specificul acestui colectiv, despre afirmarea personalității studenților; diferitele aspecte ale pregătirii profesionale, ale activității de cercetare științifică, ale prezenței studenților în viața cultural-artistice, au fost tratate simplist și superficial. Proiectul programului de activități — uzînd de elemente scoase din „lăzile cu amintiri” — nu a reușit nici el să se desprindă din sfera generalităților. Cele trei deziderate înscrise în acest proiect — intensificarea eforturilor la învățură, sporirea eficienței muncii de programă, atragerea studenților în formările artistice — nu reflectă prin nimic specificul facultății, al anului respectiv, nu ține seamă de trăsăturile individuale ale tinerilor care alcătuiesc acest colectiv. Se poate desprinde concluzia că cei cărora li s-a acordat mandatul de a conduce organizația U.T.C. din anul II al Facultății de biologie nu au reușit să-și cunoască și să-și înțeleagă colegii. Atît activitatea concretă desfășurată pînă în prezent cît și propunerile privind activitatea de viitor, care ignoră „coeficientul individual” pe care fiecare student l-ar putea aduce în organizarea colectivă a muncii, conduc către această concluzie.

Reținem, însă, din darea de seamă o afirmație care s-a dovedit a fi realistă: „...colectivul anului s-a încheiat și s-a maturizat”. Discuțiile pe marginea dării de seamă și a proiectului programului de activități au conturat, într-adevăr, profilul unui colectiv matur, format din studenți care știu bine ce vor. Ei sînt acum după un an de studenție; au participat la aceluși cursuri și seminarii, au locuit împreună la cîmpan, au petrecut în comun multe dintre ceasurile de răgaz. În vacanța de vară, munca patriotică efectuată pe ogoarele I.A.S.-Ostrov ț-a apropiat.

ADRIAN VASILESCU
(Continuare în pag. a V-a)

MEANDRELE DEBUTULUI

DESPRE ACTIVITATEA COMITETULUI DE DIRECȚIE DE LA C. I. L. FOȘANI

Alcătuit din cadre de răspundere, din specialiști cu experiență, cercetători, delegați aleși ai oamenilor muncii și reprezentanți ai organelor sindicale, noile comitete de direcție au, în concepția partidului nostru, menirea de a rezolva în mod competent întregul ansamblu de probleme concrete și de perspectivă ale activității unităților respective, probleme ce nu puteau fi rezolvate în condiții optime de un singur om, oricît de capabil ar fi persoana respectivă. Or, ceea ce concepție, chiar dacă teoretic este bine pusă la punct, are, totuși, nevoie de o oarecare perioadă de timp pentru a fi promovată și însușită de factorii care urmează să o aplice. În definitiv, orice lucru

nou, chiar generat de condiții obiective nu-și face loc cu ușurință, trebuie să învingă anumite inerții și tocmai învingîndu-le își demonstrează viabilitatea.

Ultimele luni constituie, în acest sens, totuși, o perioadă care, oferindu-ne posibilitatea cunoașterii debutului noilor organisme, ne permite să observăm dacă acești primi pași se înscriu în aria noastră conceptuală, dacă înseamnă sau nu jaloane certe care să ducă la ridicarea eficienței întregii activități economice — rațiunea supremă a înființării comitetelor de direcție. Ce ne oferă din acest punct de vedere situația de la Combinatul de industrializare a lemnului din Foșani?

VASILE BARAC
(Continuare în pag. a II-a)

caleidoscop

Nu vreau să reiau o poveste sinistrală despre care ziarul „Scinteia” a relatat de două ori eu un lux de amănunțenie care ar fi trebuit să aducă pînă acum soluțiile cele mai drastice. Pe scurt: au murit cîteva femei din cauza neglijenței și a tembelismului unor doctori. N-ay arunca pe toată breasta un rîl al bănușii pentru că Medicina românească cunoaște mari figuri de salvatori ai omului și-ar fi nedrept să vorbim în general despre oamenii cu merite necontestate, dar mă doare cînd află că atunci cînd răul este scos la iveală și arătat în toată hidosenia lui, complicități sau numai nepăsători fac să în-

tre un scepticism de gheață în inima mea. Așadar, vinile au fost constatate fără posibilitate de tăgădă, morții au fost înmormîntați și birocrăția crimei nepeseze de la datorie pentru că a fost la un proces în care e acuzat de delapidare! Totul seamănă cu o tragicomedie sinistrală. E ca și cum ai juca pe mormîntul proiectului?

un termen mai larg decît veritabilul vinovați. Își vine să-și lăime în cap să te întrebă dacă autorul acestor decizii n-ar trebui să însoțească la locul acela pînă de umbră pe cei ce au înecat instrumentele ce puteau salva niște vieți și-au plecat la pîmbare?

Cu ani în urmă, de un revellon, am asistat la o scenă care m-a zguduit. Aproape de miezul nopții, într-un restaurant, un medic telefona unul bolnav care-l căutase disperat că nu poate să-și dea învîrșirea necesară pentru că — să-l înțeleagă și el, acel om,

despide își face de cap. Organe responsabile fiind în-și cheamă la raport pe vinovați și aceștia sînt dojeniiți și pedepsiți cu suspendări temporare din activitatea lor profesională. Ironie, unul dintre Escupi lip-

priel mame și-al chema și laurii... Dar reportajul care aducea la cunoștința opiniei publice mizeria mai neînșințată și de lucrări incredibile; medicul care a scos la iveală acest gu-noi este pedepsit cu

ACTUALITATEA PE SCURT

● CELOR DOUA CONVERTIZOARE de la Oțelăria Combinatului siderurgic „Galați” se alătură un al treilea care a fost urcat pe fundație și asamblat. Ca și primele două aflate în prezent în funcțiune, la cea de a 1200-a sarcină de oțel, noul convertizor dispune de echipament de exploatare ultra modern avînd posibilitatea să realizeze o sarcină la fiecare 51 de minute. Prima va fi elaborată la începutul anului viitor.

● S-A DESCHIS în sala mică a Palatului simpozionul „Aplicațiile sistemului informațional în economie”, organizat de Asociația oamenilor de știință din România. La simpozion participă numeroși specialiști români, precum și invitați din 14 țări.

PE SCURT ● ACTUALITATEA PE SCURT

(Urmasor din pag. 1)

PRIMI PARTICIPANTI. PREZENTARE

Anton Tincu, presedintele al cooperativei agricole din Palazu Mare. Presedinte din 1961...

Emilia Sabri, presedinta al cooperativei agricole din Cobadin. Presedinta de la infiintarea...

Dona cooperative de marim diferite, bogate aminodona, situate in zone economice diferite.

REALITATI. OPINII. Anton Tincu: Tineret, la ora actuala, nu mai avem in cooperativa...

Emilia Sabri: Rezultatele pe care le obtinem snt si rezultatele muncii tinerilor. Avem tineri foarte buni...

A. T.: Chiar si cei care nu reusesc la concursurile de admitere in scoala profesionala...

Reportierul: Tendinta tineretului - calificare, invatare a unei meserii...

Cooperativele consemneaza zilnic succese mari pe aceste fronturi, dar si ingrijoratoare ramnieri in urma...

Cooperativele consemneaza zilnic succese mari pe aceste fronturi, dar si ingrijoratoare ramnieri in urma...

Cooperativele consemneaza zilnic succese mari pe aceste fronturi, dar si ingrijoratoare ramnieri in urma...

A. T.: In general, nu. Cooperativa agricola, in evolutia ei prezenta si victorie, vine in timp...

Vedeti, nu este vorba de o contradictie freversabila, ci de o conceptie locala greșita...

Reportierul: Si totusi, in vremea cind scriam despre dumneavoastra...

neata ca secretar U.T.C. se distiga mai putin in cooperativa...

Poate pentru ca in ultimii ani s-a clesigat bine in cooperativa...

Reportierul: Si totusi, am ințeles ca nu stăteți multumit întru totul de tineri...

E. S.: Ar putea fi mai buni, dacă s-ar sta de vorbă cu ei mai des și nu în general...

Reportierul: Credeți că numai organizația U.T.C. poartă răspunderea pentru unele...

Sau poate pentru că, așa cum spun tinerii cu care am stat de vorbă...

Reportierul: Credeți că numai organizația U.T.C. poartă răspunderea pentru unele...

Reportierul: Credeți că numai organizația U.T.C. poartă răspunderea pentru unele...

Reportierul: Credeți că numai organizația U.T.C. poartă răspunderea pentru unele...

Reportierul: Credeți că numai organizația U.T.C. poartă răspunderea pentru unele...

Reportierul: Credeți că numai organizația U.T.C. poartă răspunderea pentru unele...

Reportierul: Credeți că numai organizația U.T.C. poartă răspunderea pentru unele...

Reportierul: Credeți că numai organizația U.T.C. poartă răspunderea pentru unele...

Reportierul: Credeți că numai organizația U.T.C. poartă răspunderea pentru unele...

Reportierul: Credeți că numai organizația U.T.C. poartă răspunderea pentru unele...

Reportierul: Credeți că numai organizația U.T.C. poartă răspunderea pentru unele...

Reportierul: Credeți că numai organizația U.T.C. poartă răspunderea pentru unele...

Reportierul: Credeți că numai organizația U.T.C. poartă răspunderea pentru unele...

Reportierul: Credeți că numai organizația U.T.C. poartă răspunderea pentru unele...

Reportierul: Credeți că numai organizația U.T.C. poartă răspunderea pentru unele...

Reportierul: Credeți că numai organizația U.T.C. poartă răspunderea pentru unele...

Reportierul: Credeți că numai organizația U.T.C. poartă răspunderea pentru unele...

Reportierul: Credeți că numai organizația U.T.C. poartă răspunderea pentru unele...

Reportierul: Credeți că numai organizația U.T.C. poartă răspunderea pentru unele...

Reportierul: Credeți că numai organizația U.T.C. poartă răspunderea pentru unele...

Reportierul: Credeți că numai organizația U.T.C. poartă răspunderea pentru unele...

Reportierul: Credeți că numai organizația U.T.C. poartă răspunderea pentru unele...

Reportierul: Credeți că numai organizația U.T.C. poartă răspunderea pentru unele...

Reportierul: Credeți că numai organizația U.T.C. poartă răspunderea pentru unele...

CARNET TEATRAL „IANCU JIANU”

de OCTAV MĂGUREANU PE SCENA TEATRULUI NAȚIONAL DIN CRAIOVA

acest fapt mărește efectul celor câteva scene lente, statice, de încenmre, care contrapunctează expresiv reprezentarea.

Punctul forte ale spectacolului este interpretarea rolului titular de către tânărul actor Petre Gheorghiu...

Calendrar UMANISTUL JOHANNES HONTERUS 470 DE ANI DE LA NAȘTERE

Johannes Honterus, de la a cărui naștere se împlinește anul acesta 470 de ani...

TINĂRUL IN VAȚA ECONOMICA A SATULUI

neata ca secretar U.T.C. se distiga mai puțin in cooperativa...

Reportierul: Credeți că numai organizația U.T.C. poartă răspunderea pentru unele...

Reportierul: Credeți că numai organizația U.T.C. poartă răspunderea pentru unele...

Reportierul: Credeți că numai organizația U.T.C. poartă răspunderea pentru unele...

Reportierul: Credeți că numai organizația U.T.C. poartă răspunderea pentru unele...

CINEMATOGRAFE

- VERA CRUZ - cinemașcoapă rulează la Palazu Mare (orele 11:30; 14:15; 18:15; 21:15)...

TELEVIZIUNE

- MIERCURI 16 OCTOMBRIE 1968 11.00 - Curs de limba franceză (reluarea lecției de luni)...

MEANDRELE DEBUTULUI

făcut rocade de persoane. In patru ani au fost schimbați nu mai puțin de 5 directori și 4 ingineri șefi.

MEANDRELE DEBUTULUI

Foșanii. Pentru prima dată comitetul de direcție a fost pus în drepturile sale depline. Pentru prima dată toți membrii săi au abordat frontal problemele producției.

ISTORIE

Seara cînd cad simfonii
De pe înălțimile ruinelor,
cuvintele fierb de istorie,
zboară pe un cer întunecat
de bătaii,
singurează pe file de letopiseșuri
și mor sfirtecate
între cejuri.

Seara, lingă mîinile bătrînilor
scurse în pămînt
mai rămîne
un cuvînt
pentru ca cei ce vor veni
să ia aminte
că securea strămoșilor
e încă fierbinte.

DAN NICOLAU
(Liceul nr. 1 — Ploiești)

PĂMINTUL

Pămîntul
Singurul
Mugur de viață
Din univers
A obosit.
Și acum
Se lasă purtat
De gîndul
Milioanelor
De oameni.

DAN MARCOCI
(Liceul nr. 1 — Roman)

PLOP ÎNFRÎNT

Zbătîndu-se-n imensitatea toamnei
Destruzit de viață,
Biciuit de ploaie,
Hărțuit de fulgere,
Paznic la hotarele toamnei,
Cu frunzele cărunte,
Gîrbovit de vînt,
Se contopește cu toamna
Plopu înfrînt.

CORNELIA DAVID
(Liceul „A. Vlaicu” — București)

ANUL

Cînd mă întrebă cineva
Cîți ani am
Îi spun mai mulți cu unul,
E anul pe care ni l-au azvîrlit
Peste ziduri de ani
Bunicii
Dornici să-l restituie timpului
Ca să mai vadă odată
Șirul nesfirșit al cocorilor,
Vara învălăuită în speranța arderii
Și căreia timpul, ursuz
Nu-i deschide cămara
Ticsită cu semenii lui.
E anul cu care copiii
Vor să-și înscrie pe frunte
O cută.

DOINA POP
(Liceul din Ardușat — Maramureș)

NOTA REDACȚIEI:

Invităm pe cititorii din școli să ne comunice părerile în legătură cu bucățile publicate în paginile suplimentului nostru de azi, precum și cu bucățile și punctele de vedere formulate în suplimentele noastre anterioare, oferindu-le, pentru aceasta, în coloanele noastre, spațiul unei tribune a lor, deschisă dezbaterilor.

EXPERIENȚA

E necesară-o vreme să ne-mbrăcăm de dans
— Știu, nu-i prea dificilă o mască de bărbat
Cu barbă, coamă dacă și mersul apăsat —
Altminteri ne vom pierde în neștiut balans.

Vom merge dropți la baluri și vom privi pieziș
Cum fără de rușine costumele din sală
Simetric ne imită-n aglîndă de greșală
În care goi și pașnici ne pierdem pe furîș.

Și vom ieși din sală cîrungi și istoviti
Sub tremurul de cearcăn al lămpii de neon
Mușcînd ca dintr-o pară din anii fericiți
Cînd stăpîneam sub talpă feude de satron.

PAUL BALAHUR
(Liceul nr. 3 — Iași)

Dim
litica
noilor noștri
colegi

O nouă promoție de elevi a trecut pragul liceelor.

Unii dintre proaspeții liceeni sînt laureați ai Concursului literar organizat de Consiliul Național al Pionierilor, nume cunoscute din presa pionierească, de la emisiunile radiofonice și cuprinse în antologia „Copii poeți”.

Le urăm bun sosît în mijlocul noilor colective de creație literară și succes deplin.

„Preludiul” îi primește cu bucurie în rîndul colaboratorilor săi, înscriind în acest număr debutul citorva poeți de 15 ani.

Prof. TUDOR OPRÎȘ

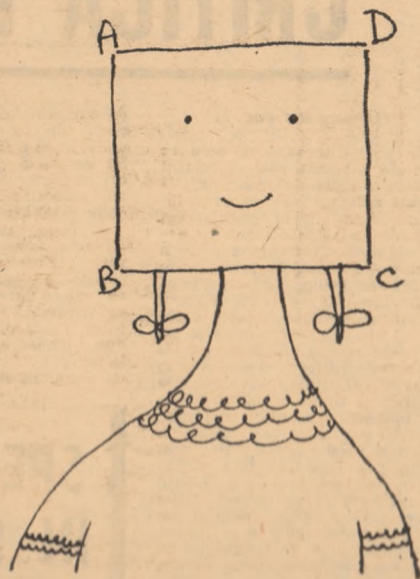
N-AM SĂ ÎNȚELEG

Eu niciodată n-am să înțeleg, iubito,
De ce atunci cînd plouă ei poartă pelerină,
N-am înțeles de ce se tem de strugurii ploii
Care ascund simburii străvezii de lumină.

Eu niciodată n-am să înțeleg, iubito,
De ce oamenii și-au rușii rădăcinile grele
De ce și-acoperă cu pălării pletele
Scuturîndu-le de colbul de stele.

Și eu niciodată n-am să înțeleg, iubito,
De ce nu stai goală în fața ploii iubirii mele
Să-ți crească rădăcini în inima mea
Și-n pletele tale să zburde sărui-mi de stele.

VALERIU STOICA
(Liceul „Gh. Lazăr” — București)

Desen de IURA BALANESCU

LEGEA FIRII

Florul de iarbă, suind spre lumină,
Slinxul vechind
Se supun unui singur tribut:
Tributul timpului.
Copații dau tributul lor de crengi
mișcătoare

Florile, tributul petalalar stîlșe
Într-un amurg de toamnă tîrzie.
Norii își trimit tributul de ape
În cavalcade de stropi,
Iubirile dau tribut clipelor de beție,
Iar păsările tribut dau cerului
În zboruri de aripi.

Și noi?
Ascultați cum ne zureie inima
În palmela lumii...

VIORICA ANTONESCU
(Liceul din Carnavodă)

NEAJLOVUL

Rîu și-a deschis porțile
acolo unde dealurile
se bat în capete
iar bivalii
cresc din mlaștină
ca niște statui de pămînt.

Trestia bălșilor
plînge iubirea
furată de vîntul ce-i sărută
cămășo de izmă la Călugăreni
peste podul de aur.

Izvorul își cheamă mereu
cu strigăt de lumină
fata cu cercei de aramă
să-i spele scutul de iubire
și paloșul de lacrima pietrelor
rămase după bătălie.

CORNEL GHIULEA
(Liceul „M. Eminescu” — București)

MERII MEI

Merii mei își leapădă
frunzele
În fiecare toamnă
cu părere de rău
parc-ar vrea să le miroasă
pămîntul moale și gras.

Merii privesc spărturile
de stele
și soarele îi coace
ca pe niște coloane sortite
și prinse în lanțuri de raze.

Vreau să gust pe deplin
fructele lor roșii de sînge
și să plutesc
spre inimă stelelor, senin și mindru,
cu frunzele merilor în urechi
și rădăcinile lor pe coapse,
mișcînd alaiul meu de foc.

CONSTANTIN BADIȚA
(Liceul industrial de construcții — Craiova)

SUPLIMENT CULTURAL-ȘTIINȚIFIC AL „SCINTEII TINERETULUI” PENTRU ELEVI

PARTIDULUI

Cuvintele se făceau păsări albe
 Și oamenii deveneau mai frumoși
 Sub zborul lor către soare.
 Mlinile nu avuseseră niciodată
 Atita gingășie aspră,
 Stelele nu mai cădeau zadarnic
 Arse de dorul pământului ;
 Sub ochii noștri încolțeau
 Ca niște semințe trezite din somn
 De căutarea trudnică prin veacuri.
 Boare de pline căldu în aerul
 Oreu de lumină ca un fagure plin.
 Piatrele timpului macină azi pentru om.

T. FRĂSINEANU
(Liceul nr. 1 — Pitești)

VIZIUNE

Vuiește vîntu-n cadrul mari de fag
 Și-n limpezimea gîndului pădurii.
 Spre școaptele strămoșilor mă trag
 C-un zîmbet de lumină-n colțul gurii.
 Și văd sub strălucirea lunii albe
 Înțelepciunea vorbelor de-alint
 Alcătuit de-a lungul vremii salbă
 Sclipind adînc, de aur și argint.
 Și-aud boncăluit de cerbi stîngheri de vreme,
 Entuziaști pe virtul Ceahlăului solomn ;
 Aud vuietul țării cum cearcă să ne cheme
 Și răscuit în fluier sint vremii aste semn.
 Și eu cobor pe ape cu plutalo de brad,
 Dau cîntec bucuriei împrumt din adînc
 Și văd flînd din valuri ce-n cataracte cad
 Un cal cu stele-n frunte și soare la obînc.

GHEORGHE ENĂCHESCU
(Liceul nr. 2 — Dorohoi)

CRITICA IN CENAACLURILE ELEVILOR

• SPECIFICUL NAȚIONAL ÎN POEZIA LUI BLAGA

Pornind la descifrarea universului poeziei blagiene și ținând cont de ceea ce teoreticianul Blaga afirmă în „Spațiul mioritic”, de crezul său artistic, conform căruia „cultura majoră nu repetă pe cea populară, ci o sublimază, nu o mărește în chip mecanic și virtuos, ci o monumentalizează potrivit unor forme, accente și orizonturi lăuntrice” vom găsi această vină dătătoare de viață hrănind cu prospectivile ei pămîntul unei gândiri filozofice solid construite. Poezia lui Blaga își înalță zborurile înspre eternele puncte cardinale ale universului omenesc : natura, iubirea, moartea, viața, însemnînd lung și adînc umbrele talnelor, îndemnînd la căutare și sufletul și gîndul. În studiul amintit, Blaga definea spațiul mioritic ca matrice a culturii populare românești, adică rezultat al unei anumite perspective a subconștientului asupra spațiului, al creării unui orizont specific care îi apare pregnant în doină, cu „melancolia ei nici prea grea nici prea ușoară, a unui suflet care urcă și coboară pe un plan ondulat, indefinit, tot mai departe și mai departe, iarăși și iarăși”. Dacă acest spațiu mioritic apare în poezia lui Blaga, el își găsește expresia în însăși scurcerea ondulată a timpului, între piscurile de lumină și văle umbrelor, între nuntile vieții și cele ale morții, care se continuă una pe alta sub destinul marii treceri :

„În spațiu tainic fără mărturie
 Mă alegea cîndva făptură vie
 M-au fărîșit rîzînd, cîntînd
 Părinții
 Ei țesătorii vieții și ai morții
 Mi-au dat ce-ngăduise soarta :
 au pus în mine soarele și
 noaptea
 și mi-au adus un drum în fața
 porții.”

SMABANDA BĂCANU
(Liceul nr. 3 — Timișoara)

(Continuare în pag. a III-a)

• Al. Ivăsiuc: „INTERVAL”

- fragment -

În momentul de față, Al. Ivăsiuc e, poate, singurul prozator care, dublat creator de esență (cel puțin în privința teoretizării propriilor idei), realizează o formulă artistică din ce în ce mai intens cerută de mulți cititori.

Punctul de plecare al romanului, util în măsura în care a lăsat două modalități de a-l continua, e suficient de banal spre a se conforma posibilităților de remitere simplă : după un interval de 15 ani, doi oameni maturi (Ilie și Olga), foste relative „simpatii”, trădate însă de o sedintă U.T.C., unde el a atacat-o violent, se regăsesc, au impresia schimbăți, și într-o aprobare tacită vor să-și reediteze fericirea ; dar momentul acesta al regăsirii implică un proces al incertitudinii, tăcut și tocmai prin aceasta complex, care în funcție de avantajul în timp al unui gest sau al unui cuvînt de rezonanță mai ample, creează depășirea lui și clarificarea definitivă a noilor relații : o strîngere de mînă, un sărut ori alte porniri intime le-ar fi reînnoșit, mai întii afective și apoi la scara ființei, prietenia. Ar fi urmat în acest caz un roman, al iubirii regăsite, cu evocări spumoase de efecte lacrimogene etc. Dar nu se întîmplă așa, primordietatea avînd o frază izbucnită de-a dreptul intempativ, ce-și dezvăluie apoi validitatea printr-o obsedanță de-a dreptul vitală : „Trebuie să fac această călătorie”, unde, primul cuvînt, cel accentuat, și-a dezvelit un înțeles nou, neabîmuit, și care dă un nou curs romanului, părăsind totalmente planul afectivității și urcînd o cu totul altă cale, cea a judecării la rece. Pînă la această frază, prin comuniunea dorit sentimentală, într-un joc voit inconștient, ei (crezînd că

ADRIAN ISAC
(Liceul nr. 1 — Hunedoara)

(Continuare în pag. a III-a)

• ARGHEZI- autor de teatru

Poet, prozator, critic, dramaturg, traducător, desenator și redactor, Tudor Arghezi, acest titan al scrisului românesc, a ridicat prestigiul literaturii noastre la cele mai înalte culmi spirituale ale omenirii.

Articolul de față nu-și propune să aducă în discuție personalitatea multilaterală a maestrului — lucrul acesta fiind făcut mai bine de către alții mai competenți — ci constituie doar o încercare modestă de-a reveni asupra unei laturi destul de puțin cunoscută din creația argheziană : dramaturgia.

Piesele lui Arghezi se deosebesc între ele ca stil și structură și, din punctul acesta de vedere, putem spune că găsim în dramaturgia sa patru categorii de lucrări sub semnul Thaliei : piese cu caracter satirico-moralizator, piese de pură notă umoristică tributare lui Caragiale și Al. O. Teodorescu, piese cu subiecte reluate de la marii dramaturgi ca Shakespeare, Tristan Bernard și Brecht, în sfîrșit, ultima categorie de piese — care ne interesează în mod deosebit — cele ce se pot încadra în convențiile teatrului absurdului.

Acestea sînt „Neguțătorul de ochelari” și „Interpretări la cleptomanie”, partituri care, după părerea noastră, sînt cele mai însemnate din dramaturgia argheziană. Aici, autorul dovedește o bună și perfectă asimilare a tehnicii teatrale, precum și o bogată imaginație nonconformistă care depășește lucrările similare scrise în perioada respectivă la noi.

„Neguțătorul de ochelari” se caracterizează printr-un inteligent și subtil joc al replicilor avînd ca rezultat ironizarea snobismului, inculturii și goanei după senzații tari.

Dacă privim piesa prin prisma actuației a dramaturgiei absurde, putem constata ușor că are interesante tangente mro-

BOGDAN GIȚĂ
(Liceul nr. 32 — București)

(Continuare în pag. a III-a)

• FUNDAMENTUL FOLCLORIC AL CREAȚIEI BARBIENE

- Demonstrație aproape critică -

Universul de gândire și creație al lui Ion Barbu — privit în lumina interferenței între variatele sale domenii de activitate intelectuală — înseamnă o entitate spirituală pluridimensională, cu atât mai valoroasă cu cît îmbină — structurîndu-le organic, potrivit personalității sale multivalente — laturi aparent distincte : filozofia, matematicile, poezia, pedagogia.

Dincolo de plafonul interpretării semantice a operii poetice — deloc ușor accesibilă și deloc de neglijat într-o prezentare a personalității barbiene — de formula lirică lucidă, pertinentă, tropsol literar barbian e completat de o altă caracteristică nu mai puțin importantă, ba dimpotrivă, esențială pentru creația sa : aderența la creația folcloric-poetică românească.

Trebuie arătat, în primul rînd, că însuși modul de realizare conceptuală a poeziei lui Ion Barbu este specific în bună măsură, ca structură etnică în primul rînd, creației populare, scriitorul aducîndu-și aportul său de om de cultură, mai cu seamă la asamblarea criteriilor intuitive ale creatorului anonim de convertire lirică a fapticii de viață și la intelectualizarea — deci ridicarea calitativ-stilistică — acestei substanțe factice. Specificitatea de care vorbeam (și fenomenul acesta de preluare a creației orale e caracteristic în literatura

TIBERIU MIHAIL
(Liceul „Dimitrie Cantemir” — București)

(Continuare în pag. a III-a)

Gînduri

DOUĂ DESENE de VIOREL ALEXA

(Liceul „Dr. Petru Groza” — București)

Dans

DIORAMĂ

In vitrină spațiu de ierunci,
Pe podele spațiu de mișcare.
Ochi de sticlă, ochi de prunci,
Întrebare după întrebare.

Aripă cu pene în culori
Zhoară în pădurea sigilată
Misiunca-i gata, vînători,
Specia-n muzeu clasificată.

In vitrină spațiu de ierunci,
Pe podele spațiu de mișcare,
Ochi de sticlă, viață-n ochi de prunci
Gata de-a porni la vînătoare.

GÎND

Timpu se reflectă către timp,
Pulsul îmi devine iar enorm.
Să se-nîmple-n singe, să se-nîmple
Ciclurile ninse care dorm.

Fluviul nu mîi caută oceane,
Inima-i dispusă către nord.
(Se distinge-n centru pe ecrane
Ceasul devastat și monocord).

Își înecă umbra în fîntînă
Arborele meu conceptual.
Visul de-astă dată mă omină
Căutînd strămoșu-mi sideral.

LUCIAN ALEXIU
(Liceul „E. Murgu” — Timișoara)

ANO-TIMPURI

Fuioare de rîs amărui și
aduc toamna... abrupt
Funigoi din disprețul atît de
cern umbre, pelerine firzii.
Plecare, cu zîmbetul
spari în cioburi veștede.

Sufletul greu. mi-l trimiț - în
buzdugan la porțile vieții.
Nu-i toamnă...
Mă întorc
fără umbre, abrupte iluzii...

FLORIN ALCAZ
(Liceul „Petru Rareș” —
Piatra Neamț)

NOC-TURNĂ

Sclipește-n hamuri de stole
taurul murg.
Mugetul lui,
o flacără neagră străpunsă
de vînt.

Cu nările apusului
adulmecă mereu
urmele zimbrului alb
Cînd îl zărește în răsărit,
lama zorilor
ascute cîntecul cocoșilor
și taurul murg
adoarme obosit în fîntînă.

ALEXANDRU DUMITRU
(Grupul școlar profesional
Bacău)

CÎND, TOTUȘI, ZILELE SÎNT DIN CE ÎN CE MAI CALME...

Li era rară începerea zilei
cu dimineața. Obişnuit, vedea
soarele înaintea tuturor și i
se părea însemnată ochiada
înaltă cu care se situa între
oameni și el. Se spăla cu
grijă de vise, de gînduri, de
somm și-și trăgea cu un gest
cît mai brusc fermoarul. Apoi
pornea pentru dezinfectarea
completă iar becurile roșii și
cele albastre — cea mai dragă
muzică — îl închideau asu-
pră-și ca petalele scara și
resturile cîntecelor rămîneau
adine, urechii și coborînd ca
violetul unui motor îndepărtat.
Ureșul îl făcea drept, pînă
la cerul însemnat de cu seară,
apoi urma bucelele mîlăii, și
fugea de nori ca de copact,
și acolo, în sfîrșit, ajungea
cîntecul între plîmîni și in-
tindea mina să-l prindă. Une-
ori urca ghem pînă la ochi,
explodînd intern în jocuri de
artificii. Iar azi, vară unică,
zi retrospectivă, i se răsplîdea
prin trup, în degete, în mîini,
în genunchi și nu mai stăpî-
nea nimic, cîntecul surd se
presăruse în burghiu, și-și
simțea inima ca o mîsea car-
riată, din ce în ce mai V.
Amintise de prea multe ori
dansurile mîinilor, jocul prim
al ochilor, cel secund al buze-
lor, nu mai putea înșehea
nimic albastru. Își obișnuise
corpul cu gesturi dure, inter-
pusese între el și oameni o
pătură opacă și ridea fără par-
ticiparea privirii. După locul
știut însă, cîntecul ajuns în
ochi răbufnea. Dar acolo nu
sînt oameni, sînt cei din el,
căci el dispăre. Nu sînt nici
ei, doar gestul amîntit al fie-
cărui, sau capul ei înălțat
spre cer într-un gest încăpă-
șinat și stingher.

Deviasc. Îndreptă mersul.

Împinse moartea afară, și
revăzu pagini scrise negru,
lung, apoi albastrele rînduri
rotunde, apoi camera, televi-
zorul și fotoliul și dunga de
lumină galbenă dedesubtul
ușii mari. Cu capul în piept,
cu ghețele depărtate, aștepta
întunericul lîngă televizor.
Apăruse în ușa neagră opusă
ea — albă pe jumătate — și
a înțeles atunci că era seară
deja.

Ajunsese lîngă ea, dar nu-și
amintea fotoliul, mersul, și
gîndi că era o logică de
noapte. Și ochii se suprapu-
neau de apropiere, patru, mai
mulți; lin, îi inventă umerii
și în lumină își dădu seama că
ferestra unică de peste drum
se aprinsese. Hai, hăiete, să
bem ceai — nic, nedecki și
nici ea nu credea asta.

Apa fierbea în lumina per-
fectă și încerca să se înoltr-
tească de sfoara agățată între
pereți. Iar ea se legăna precis
aplînzurată de pragul de sus
al ușii.

Se întorcase brusc, sfoara se
rupesese, ea nu se legăna, era
cu ochii spre cîntec, și o
simți ugoară, și străbătut în-
tregul întuneric, și trecu peste
dunga galbenă, descoperind
din nou totul și trandafirii
nu mai erau de mult păturați.
Albul năstrea din nou, acum
de sus și plînsese atunci, din-
tr-o dată, despre așteptare.

Acum sărea din nor în
nor, dar norii erau foa iar
pămîntul sus, acum era o di-
mineață de care dispuneau
toți oamenii, acum știau că
norii sînt depășiiți și cîntecul
care trebuise să moară per-
sista în frunzele lui prăfuite,
de vară unică.

LIDA RAUTU
(Liceul „Dr. Petru Groza” —
București)

DOR DE ALB

După zidul albastru al zilelor
un om se îmbracă
în alb sau în negru..
De aici nu se vede
Și nu se știe nimic..
Eu aștept un venit
Să mă spele de conșiu..
Nu mai există firziu,
nu mai există curînd,
eu nu știu să plîng,
m-am jucat de-a fel de fel,
patu-i rece,
ceru-i cald.
Doamne, omul după zile,
fă-l să se îmbrace-n alb..

CÎNTEC

Însămîntat în mino
de la-ncaputul meu,
tu incolțezi sfîlnic
pe prima mea tulpină..
Și m-am cosit o dată,
de două ori la rînd.
De cîte ori m-aș rupe
te port în rădăcină.

IOANA CRĂCIUNESCU
(Liceul „M. Viteazul” — București)

Donana da FLORIN CLEPER
(Liceul nr. 24 — București)

Solz de legendă

O, Ana, te-au zidi! meșterii
În lomnul visului și glasului meu
Și în orele rînilor de țipete.
De piatră și fier
Îmi sfîșie pragul șoaptelor
Cînd ele te cer..
O, Ana, nu s-a putut jorții
Văzduhul cu păsări..
În strigătul lui Manole
Căzut într-o dimineață de scrum
A crescut o fîntînă,
Iar oamenii își frămîntă aripi
Din zvîcnetul oi de argint

NAȘTERE

Un copil s-a dat
De trei ori peste cap
Și s-a făcut
Izvorul ne-nceput
Al stălelor, iar drumetșii
Râniți de socetă
Au bătut și nașterea lui,
Apoi au plecat cu ea
În zări murinde
Ca s-o căibă merinde..
Și de-atunci izvorul țipă
Dacă e lovit, respins de clipă..

CONSTANTIN GHICULESCU
(Liceul „Traian” —
Turnu Severin)

UMBRE ȘI VIRSTE

Se obișnuise pietrarul să sapsă în fiecare zi o distanță egală
cu de trei ori umbra lui.
Într-o zi păscură de dimineață pînă scara turmele unui păs-
tor adormit și nu mai știu cît trebuia să sapsă.
De la un timp simți fiecare lovitură de tîrnăcop în trupul lui.
De atunci își pun pietrarul cozile la tîrnăcop pe vreme de
secetă.

GUSTURI AMARE

Și-a vopsit chilia așa cum văzuse el șarpele care se adăpa
uneori din eleșteul văduvei aceleia frumoase.
Întotdeauna se bucura cînd căldarea lui dumnezeu începea să
fiarbă. Așa se bucura și astăzi. Dar spre marea lui mirare nu
mai apăru șarpele acea.
A doua zi își vopsi chilia în negru.

ION MARIN BISTRIȚA
(din revista „Columna”, a elevilor de la Liceul „Traian” din
Turnu-Severin).

RĂZBUNARE

Mama plecase pe cărări albastre
Să răzbune cerul și apele.
Tata pe cărări verzi
Să răzbune pădurea și munții.
Dragostea lor m-a născut pe mine,
Cara merg pe cărări galbene
Să-i răzbun pe ei.
La popas ne întîlnim.
Cînd pornim ne-ncurcăm cărările.
Eu merg pe cea albastră,
Tata pe cea verde
Iar mama pe cea galbenă.
Ne întorcem și luăm totul de la început.
Apoi ne dăm seama că e firziu
Și plecăm acasă toți trei. Pe aceeași cărare.

ANAMARIA POP
(Liceul „Mihai Viteazul” — Turda)

CRITICA IN CENACLURILE ELEVILOR

(Urmare din pag. 1)

Nu vom discuta, aici, ceea ce este de discutat sau discutabil în teoria „spatiului mioritic”, ci numai reflexul său în arta lui Blaga. Acest drum ondulat se pare că-l străbate sub raportul căutărilor întreaga creație a poetului. I se arată între soare și noapte înfăia dată în „Poemele luminii”, și-l va cerea cu dureroase zbateri între văile adânci ale disperării, ascunse de umbrele somnului, poposind la „Cumpăna apelor” și găndind prin „Curțile dorului”, „Nebănuitele trepte”; a urcat în piscurile de lumină ale „Mirabilei seminte”, pentru ca în marea ardere a acestora să-și găsească din nou apropierea de plai („Iată că părul meu / se face ca o cenușă ce-a-nflorit / în curind fi-va pace, pace / și pe pământ un sfârșit”), întorcându-se la „luminile-umane din glee” după ce „a sporit nesfârșirea e-un cîntec, c-o taină”. De aici și sentimentul corespondenței cu o lume arhaică, cea a strămoșilor din care se simte descinzând.

După cum observăm exegeții creației blagiene, gestul ritual românesc funcționează cu misterul cosmic. Întorcerea în văile morții pe care le măsoară poetul cu pașii somnului și priviți ca o întoarcere la strămoși, „norodul spălat de ape sub-vește” cu care poetul face „schimb de ține” în locul unde s-au conservat cel mai bine elementele arhaicului: satul. Și ambianța acestui sat ardelean

cu oamenii lui, cu meseriile lor vechi de cînd lumea, cum e olăritul sau zugrăvirea icoanelor pe sticlă, pătrunde de atâtea ori în versurile lui Blaga. „Olării, gusații fără grai” apar cu chip desprins parcă din basme, „ca niște zmei întorziți și blînzi”, „arhaici înși”, dar făuresc „frumoase și zvelte” ulcioare „cu suflul de păcătoase, sfinte fete”. Imaginea, uneori inversată (fetele îi apar poetului „ca din flăcări, ca din ape / Ulcioare vie de neînvinși”), în care ulciorul devine termen de comparație, ca încă o dovadă

din rădăcina buzienilor” cum spune Blaga și pe care el însuși le folosește cu un simț al discreției specifice artistului român („Culorile le iau din apă, din dulci otrăvuri și din vînt”) a deprins-o și poetul, evidentă fiind în fabulosul și inspirația magică pe care o trădează (cum observă Mircea Tomuș în prefața ultimei ediții a lui Blaga) și o poezie ca „în munți” (Din răsărit prin fluturi cit buhele / să-și caute în focuri cenușă / „Peste muchie trecînd / fetele stînilor — își freacă de lună umerii goi / aventura lor se pă-

„s-a adunat mult norod în pragul tău. crezînd că fără veste te vei ridica la cer și vei înălța cu tine satul și pămîntul”

Muntele, a cărui înfățișare e amintită în „Ironicul și cîntecul vîrștelor”, rămîne o apariție unică în felul ei („era picul de fluturi multicolori ce jucau în cercuri, îngînînd un nevăzut model planetar”).

Dar muntele mai e și locul unde mîsură „mistretul mătăhălos, albăstrui, dar iute, cu colți aduși ca să ridice pămîntul în rit” și apoi ursul „cu mers larg cînd porcește ca de-mpărțat / chihlibar — miez galben poartă sub frunte-n apus / cu miinile-n stînga și-n dreapta pare că veșnic / și-ar împărți pădurile ce le are în tara de sus”. „Muntele era această privilegiată în care intram tot mai adînc și care la rîndul ei intra în mine. Eu deschideam numai pleoapele mai tare ca să mă străbată răcoarea prin ochi”. Și, cu aceasta, lată-ne din nou pe plai în linia șerpuitoare a marii treceri și-a marii mișcări totodată de la pămînt la cer prinsă în moara unei sugestive imagini cu aripile desfăcute în rotirea versului popular:

Fîntînile la uliți rele
Gălești coboară și ridică
In cerul jefuit de stele.

SPECIFICUL NAȚIONAL ÎN POEZIA LUI BLAGA

dă a curgerii izvorului imaginistic în matcă românească, e frecventă: („Caut o oră mare rămasă în mine fără măsură / ca pe-un ulciur o urmă de gură”). Apare apoi și țărănul icoanar, „cu miinile grele ca tăvălugul”, cu „ochii verzi ca mura necoaptă”, cu „meșteșugul blînd” cu care zugrăvea „sfîntii alți de fragezi de parcă veneau de-a dreptul din lună”.

Arta acestuia care a adunat culorile frave „stourse parcă

trunde supra-firească / de pulberea luminosă stîrnită din disc ca un roi”. Și cu aceasta ajungem și la poezia muntilor, tulburătoare prin același simțămînt al arhaicului, nu înainte de a releva încă un aspect al integrării organicului în transcendent, prin perspectiva din care individul artist se face exponenent colectivității (ca și Lac ăutarul la Goga). Astfel, țărănul zugrav era „numai un om” și totuși cînd a murit:

(Urmare din pag. 1)

sekiene, ba, mai mult, putem plasa cu conștiință împăcătoare aceluia „Neguțătorul” în cabinetul oculistului din piesa „Căruș”. Acest lucru trebuie spus în evidență cu atât mai mult cu cît la vremea respectivă numele lui Slavomir Mroček abia era cunoscut în Polonia, mult mai puțin în țara noastră.

Întă care este, în fond, acțiunea piesei argeziene: profesorul Mroček, „maestru de dans și de educația volutei prin sine înșuși, telepatie, magnetism animal și sugestie”, intră în magazinul de optice „La trei ochelari” pentru a-și cumpăra o „păreche” de ochelari, obiect a cărei definiție nu-l era prea clar lumurită. După o lungă discuție avută cu opticianul magazinului, clientul se lămurise asupra scopului întrebunțării ochelarilor, ea și asupra altor lucrări la fel de tulburătoare: de ce nu se fac ochelari din piatră, pentru a fi mai rezistenți, ca diferență este între un binoclu și un buldog, de ce nu-l înșuși numărul de la brisă la ochelari etc. În sfîrșit, clientul mărturisește că el, de fapt, are nevoie de ochelari numai fiindcă are ochi de portolan. De fapt, vede cu un ochi alintat la ceață, ceea ce îl determină pe oculist să-l proclame ca fiind nominal văzut și să-l

caute la telefon pe dr. Popescu — o singur „1” — pentru a-i anunța cazul.

Deci, după cum relevăm din scurta prezentare a subiectului, observăm că piesa se încadrează, din punct de vedere tematic, în epocanele teatrului absurd.

În ea găsim trase care ne amintesc de piesele compatrioților noștri Eugen Ionescu: „Clientul” — Vreau să te-nțreb dacă un telescop e mai mare

la brisă? Două sute șaptezeci și unu! Nu vezi că, în fond, e tot așa?”

Eroii lui Urmuz poartă cozi de piano înșurubate în spate, iar „clientul” lui Argezi are înșurubată la ceață doi ochi vizibili, cu o putere miraculoasă.

După cum spunem, piesa „Interpretări la clemotanerie” se situează ca și „Neguțătorul de ochelari”, în categoria pieselor

zece și doi de ani. Acuzatul înțelege prin piramidon „extractul de piramide”, iar la întrebarea esențială: „de ce ai furat?”, bineînțeles că nu poate răspunde decât: „Nu sînt hot, sînt un interpret. Nu fur, interpretez”. La un moment dat, președintele tribunalului spune: „Nu știu ce să-l mai întreb, căci mă înfundă la fiecare întrebare”, iar noi avem convingerea că acuzatul va fi eliberat de orice acuzație, datorită imunității argumentelor. Dar autorul stie să intervină la timp cu replica-bombă. Judecătorul dă dovadă de cel mai înalt grad de alienare, pronunțînd sentința: „A se atîrna cu elastic prevăzută cu o undiță, de Casa de Depuneri opt zile. A i se turna o cutie cu purici în ceața cămășii. A fi picat: nasul verde, urechile indigo, gura portocalie. Și a i se cînta dedesubt din saxofon”.

Replica cu rezonanțe urmuziene ne aminteste de situația din „Fizicienii” lui Dürrenmatt: profcăuții nebuni sînt inofensivi, deoarece secretul lor a intrat în mîna omului care prezenta cea mai mare garanție din punctul acesta de vedere și care este adevăratul nebun. Revinînd la Argezi, situația se repetă, pseudonebulul va pierde, cazul lui rămînînd să fie rezolvat de asul nebunilor, care nu e altul decît judecătorul.

ARGHEZI—AUTOR DE TEATRU

deci un episcop, pentru că un protopop e mai mic decît un episcop.

Sau de Arrabal și Mroček: Clientul: — „Și ce crezi dumneata, domnule optician, că natura nu a prevăzut nici o legătură între numere? Crezi că numărul ochiului nu corespunde deloc cu numărul piciorului? Am spus că numărul meu de în casă este una sută șaptezeci și doi. El bine, știi ce număr am

de factură absurdă din creația lui Argezi, deși poate nu atinge nivelul ultimei.

Piesa are, pe undeva, ceva din inteligența și spiritualitatea teatrului lui G. Călinescu. Fiind adus în fața judecătorului, un hot oarecare încearcă să scape de condamnare prin luciditatea și perfecțiunea alinată a frazelor: tatăl său era cu cinci ani mai tînăr decît el, iar bunicul său se va naște abia peste două-

(Urmare din pag. 1)

noastră cultă, începînd de la Alecsandri și pînă la Marin Prulea ori Zaharia Stancu) constă în interpretarea personală a realității și în adaptarea ei la specificul de gen; procedeul pe care Barbu îl ridică, prin proiectarea lui într-o absolutizare creativă, la rang de postulat. Acesta e primul și marele merit al lui Barbu privind prin prisma tonului în discuție.

Astfel, la autorul „Jocului secund” ansamblul capătă, așa zice, o formație reprezentabilă în relația „realitate-oglină-abstracț”, în care „oglină” este înșuși personalitatea umană a poetului-doming, care preface realul conform suprafeței sale afective, care îl interpretează, filtrîndu-l sever din punct de vedere ideatic și estetic, iar abstractul — în același timp modalitate și „mister de creație”, cum spunea un critic francez.

Sublimarea (nefidoios cencotezică) a materialului brut într-o poezie a înaltelor culmi, esențializarea substanței biologice (amorfie sau vie) ca origine a vieții, complementaritatea, pe plan filozofic, a relației „catharsis-mimesis” (proprie, la nivelul trăirii obișnuite și românului) și carac-

terul onizantiv al expresiei artistice, care sînt tot atîtea trăsături ale folclorului nostru și care sînt proprii și poeziei barbiene, vin să confirme din nou că fondul de concepere al creației în discuție, ea și forma sa de expunere sînt de sorginte populară, ridicată de scriitor pe o treaptă compozițională superioară și, implicit, superioară valoric.

poate confirma cele spuse. Gravitatea superior exprimată și energia conținută a primei și cantilenicului ton al descîntecului sau reținuta izbucnire a tîngirii în cea de-a doua, fac parte din tonul specific al unor specii populare „clasice”: cea baladescă și cea a boecului și a cîntecului de leagăn.

Așadar, alături de planul tematic și cel conținutiv și cel sonor al

Fundamentul folcloric al creației barbiene

Adăugată la această caracterologie, marea liniste a „caldor crește” a poeziei lui Ion Barbu, exprimînd și ea, pe undeva, aceea măsură muzicală ponderată a creației lirice populare, gata însă să izbucnească în grave și zguduitoare acorduri protestatare ori capabile să serpușcă în unduioase descîntece, poate oferi un tablou cit de cit complet al fundamentării liricii lui Barbu pe solidul opus popular.

Analizarea poeziei „Joc secund” și a poeziei „După melci” —

poezii barbiene, este, în pofida unor aparențe de limbaj, împrumutat (și restituit cu dobîndă) din literatura folclorică.

Desigur, ar mai fi multe de spus despre această strînsă legătură între cele două aspecte ale poeziei noastre naționale (cea populară și cea a lui Barbu), atît în privința motivelor literare, cit și în cea a fondului ideatic și a noilor valențe artistice, estetice, pe care Barbu le adăugă poeziei sale prin hrănirea cu seva a spiritului popular. De aseme-

AL. IVASIUC: INTERVAL

(Urmare din pag. 1)

s-au schimbat) sînt gata să recunoască în deplin acord că incidentul din cadrul ședinței U.T.C. a fost de natură obiectivă, deci nu s-au certat și nu sînt vinovați, orice explicații apărînd astfel inutile; și totuși procesul tacit al incertitudinii nu vrea să se lase depășit, eroii riscînd gestul suprem, respectiv plecarea în munți din plăcere (chipurile!) prin locurile ce au consfințit prima fază a prieteniei lor, gest surclasat însă în chiar embrion, de fraza nedorită, ce-i dezvăluie fără putință remedierii, unul altuia: îi dezvăluie în jocul lor meticolos, cerebral, dar orb. Sau, ca să fiu mai explicit, ei nu simțeau cîțiva că acele peisaje montane, devenite amintiri atît de scumpe lor, vor trebui să-i unească din nou. Or, descoperirea acestui fals meschin ce-l inhibaseră pînă atunci cu dorința de a păși cît mai repede spre fericitare, o dată reluat, nu mai poate fi negat și eroii își dau seama că nu le-a mai rămas decît celălalt drum, cel pe care-l urmează de fapt romanul și care constă în explicare pînă la contraargument, întînzînd spre eventuala concluzie comună ce i-ar putea împăca. La început, sub obsesia frazei de care vorbeam; refuză orice explicație deoarece ea exista clară pentru fiecare din ei, concluziile chiar fiind trase.

Pînă la urmă însă nu o pot evita, mîzînd nu pe rolul ei obișnuit, analitic (de a lămuri un lucru, de a-l face înțeles) ci pe un altul, eliberator (spre a înțelege că au înțeles, spre a valida ceea ce ei cunoșteau de fapt). Și întrebările chinătoare ce ar putea conferi această eliberare prin răspunsurile lor se pun imediat: intervalul de timp ce i-a despărțit i-a schimbat într-adevăr, așa cum scontaseră în jocul lor, astfel încît din două dureri mai mici ori mai mari să se poată naște o fericitare? Vor putea sau nu să trăiască împreună? — întrebare supremă căci, contrar tuturor aparențelor și convențiilor, noi continuăm să trăim mai întotdeauna doar de unul singur, întrebare în al cărei răspuns autorul intervine viguros, prin neprevăzutul ce-l implică cu toate prefigurările de pe parcurs.

Cu toate că prozatorul nu o spune clar și-n mai multe locuri că omul nu se poate schimba — poate cel mult să devină victima propriilor sale măști — debutul chestionarului celor doi frizează prin primul punct o situație particulară, care e și marea lor suferință și care constă în schimbarea raporturilor afective fiindcă așa trebuie; respectiv Ilie se ridică și o atacă violent pe Olga fîrînd cea mai mică incizie sau pasiune și autorul insistă intens asupra raționalizării glasului, asupra structurii academice a discursului. Dar fiindcă a atacat-o, oficial chiar, ei trebuie să se certe, sub puterea dicteului convențional în care ei înșiși cred în virtutea obișnuinței. Tristețea urmează după acest strigăt. Oamenii nu pot decît să-și urmeze drumul, dar drumul acesta merge pe două căi contravenind diametral: una impusă de convenția socială și alta de substratul ființei tale; iar cînd încearcă să se regăsească conștienței de absurditatea acestei bifurcări nu mai reușesc, pentru că ambele căi au evoluat și punctul unde e posibilă o intersecție se refuză.

Conducătorii de partid și de stat au vizitat Expoziția industrială suedeză

(Urmare din pag. 1)

Comitetul pentru promovarea comerțului între Suedia și România, și Georg Tullander, directorul expoziției.

Erau de față Gheorghe Cioară, Ion Marinescu, Octavian Groza, Dumitru Mosora, ministri. George Macovecu, prim-adjunct al ministrului Afacerilor externe, Victor Ionescu, președintele Camerei de Comerț.

Expoziția înfățișează realizări reprezentative obținute în principalele ramuri ale economiei suedeze. În timpul vizitei, oaspeții s-au oprit în fața numeroase standuri în care sînt prezentate produse de înaltă tehnicitate ale industriei constructoare de mașini, industriei metalurgice, utilajele pentru șantierul de construcții, echipamente pentru industria minieră, mașini tipografice, aparate de măsură și

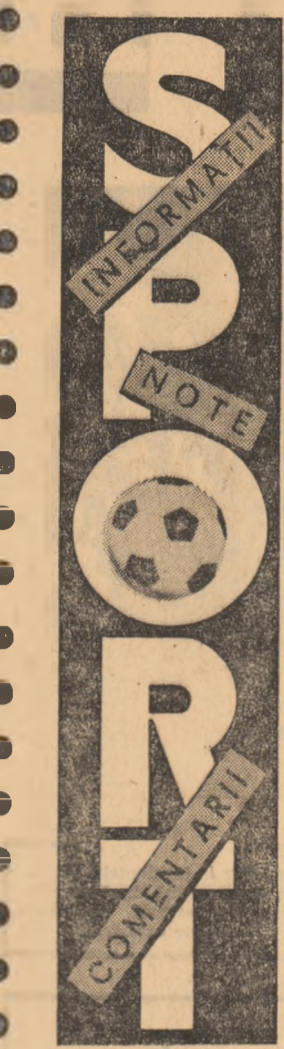
control, instalații medicale și pentru industria alimentară, autovehicule, o gamă variată de rulmenți, diverse bunuri metalice de uz casnic și industriale, materiale de construcții. Directorul expoziției, reprezentanții unor firme producătoare din Suedia și alți specialiști suedezi au dat conducătorilor de partid și de stat ample explicații asupra exponatelor și au demonstrat modul de funcționare a unor mașini și utilaje.

Tovarășii Nicolae Ceaușescu, Ion Gheorghe Maurer și ceilalți conducători de partid și de stat au dat o înaltă apreciere exponatelor și au felicitat pe reprezentanții firmelor participante.

După încheierea vizitei, oaspeții s-au întreținut cu organizatorii expoziției. Președintele Consiliului de Stat și-a exprimat speranța că această expoziție va constitui un pas

înaintea dezvoltării relațiilor comerciale și industriale a cooperării în producție între cele două țări, spre întărirea prieteniei dintre cele două popoare, a căror năzuință comună este de a contribui la consolidarea păcii în Europa.

Președintele Comitetului pentru promovarea comerțului între Suedia și România, Ake Vrethem, a exprimat în numele organizatorilor și al reprezentanților firmelor participante cele mai călduroase mulțumiri pentru vizita conducătorilor români la această expoziție. El a subliniat necesitatea promovării unor cit mai bune relații în domeniul schimburilor comerciale și al cooperării în producție între cele două țări și a arătat că, întorcându-se în țară reprezentanții producătorilor suedezi vor face tot pentru realizarea acestui obiectiv. (Agerpres)

CIUDAD DE MEXICO, PRIN „ATS-3” Si a fost ziua a doua

- Viscopoleanu: „Sint mindră că pot dărui țării un asemenea succes”
- Soeter (un antrenor fericit): „Medaliile de aur sint meseria mea”
- Peneș (o performanță remarcabilă): „Am făcut tot posibilul...”

Peate ne va fi dat să ne bucurăm în zilele celor două săptămîni olimpice și de alte succese ale sportivilor noștri. Vine Lia, vine Vernescu, vine Giu, vine Martinescu și Baclu... Vor intra în focul marilor întreceri canotorii, scimerii, boxerii, trăgătorii... De fiecare dintre ei se leagă speranțe...

La ziua de 14 octombrie va rămîne ca o nemişcată în calendarul bucuriilor noastre, al sportului românesc. Dar să derulăm filmul întrecerilor. Proba la săritură în lungime a început la ora 16 (ora locală) cu 14 concurenți. Englezul Sherwood sare din prima încercare 6,60 m., o cifră care într-o finală olimpică poate avea serioase efecte psihologice. Viorica Viscopoleanu gîlîtuie de emoție a intrat a șasea în concurs. Dar, iată-o, își ia elan, așează ca o grațioasă gazelă, o bătaie bună și trupul atleții, ca la un resort, zboară peste grăpa de nisip. Aterizare bună, aplauze și un murmur admirativ al tribunelor confirmă prezența acolo, pe pista roșie de tartan, lângă tribuna a doua deasupra căreia arde flacăra olimpică, s-a petrecut ceva extraordinar. După cîteva secunde pe tabelul electric au apărut cifrele 6,82 m. record mondial și olimpic (vechil record era de 6,70 m și fusese stabilit la Tokio de Mary Rand), performanță superioară cu 23 de cm. recordului personal și național, pe care-l deține.

Pe podiumul de onoare MEXICOES

LUNGIME FEMEI

1. VIORICA VISCOPOLEANU (România) — campionă olimpică (record mondial și olimpic) — 6,82 m. 2. Sheila Sherwood (Anglia) — 6,68 m. 3. Tatiana Talișeva (U.R.S.S.) 6,66 m.

SULIȚĂ FEMEI

1. ANGELA NEMETH (Ungaria) — campionă olimpică — 60,36 m. 2. Mihaela Peneș (România) — 59,92 m. 3. Eva Janko (Austria) — 58,04 m.

100 M. PLAT BĂRBAȚI

1. JIM HINES (S.U.A.) — campion olimpic (record mondial egalat și record olimpic) — 9,9 secunde; 2. Miller (Jamaica) — 10 secunde; 3. Greene (S.U.A.) — 10 secunde.

GREUTATE BĂRBAȚI

1. RANDY MATSON (S.U.A.) — campion olimpic (nou record olimpic) — 20,54 m.; 2. Woods (S.U.A.) — 20,12 m.; 3. Gușcin (U.R.S.S.) — 20,09 m.

20 KM. MARȘ

1. VLADIMIR GOLUBNICHI (U.R.S.S.) — campion olimpic — 1 h 33'58"4/10; 2. Jose Pedraza Zuniga (Mexic) — 1 h 34'00"; 3. Nikolai Smaga (U.R.S.S.) — 1 h 34'03"4/10.

HALTERE CATEGORIA PANA

1. YOSHINOBU MIYAKE (Japonia) campion olimpic — 392,500 kg; 2. Dito Sanidze (U.R.S.S.) — 387,500 kg; 3. Yoshiyuki Miyake (Japonia) — 385 kg.

în valoare toată puterea și priecerea. Sulița ei a zburat sus și departe, înfingindu-se în dreptul podiumului de premiere, la aproximativ 60 m. dar panoul luminos a arătat 59,92 m. Mihaela a mai avut o aruncare bună de 58,4 m. Dar între timp fusese trecut de sportiva maghiară Angela Nemeth, care cu o aruncare de 60,36 m. (realizată în a doua încercare) și-a adju-decat titlul olimpic. Performanța Mihaelei Peneș rămîne însă remarcabilă confirmându-i talentul și seriozitatea în pregătire. Impresurată de zăriștii Mihaelei Peneș declară cu modestie și reflecție: „Am făcut tot posibilul pentru a redița performanța de acum patru ani”.

zui Stachurski. Și încă o victorie, a treia de la începerea turneului, ne-a adus-o C. Clucă care l-a învins la puncte pe marocanul Hilmar. În turul următor, Ion Covaci, și va înfrînge pe italianul Bertini.

O comportare meritorie a avut și tînărul atlet Leonida Caraiosiflogiu; deși în compania unor mărșălători de elită el s-a clasat totuși al 9-lea la capătul celor 20 km. de supraeforturi.

Întrecerile celor de a treia zile au continuat să adauge noi ipostaze triumfale dar și dramatice impresionantului tablou al celei de-a 19-a olimpiade. Calificările la suliță, seriile la 800 m. și 5 000 m. plat bărbați, semifinalele la 100 m. plat femei, dar mai ales cele patru finale (aruncare discului, 400 m. garduri, 800 m. plat bărbați și 100 m. plat femei) au prilejuit dueliuri aprige eșuind și confirmînd tentative, încununînd cu lauri și corecții la învingătorii străluciți cu înșirări glorioase. Ne-a captivat pur și simplu acerba confruntare dintre americancele Tyus, Bailes, Ferell, dintre acestea și celele finaliste la 100 m. plat femei, poloneza Kirszentein, austriaciana Bruge și chehoslovaca Gleskova stimulate parcă de ultimul record al lui Hines; am urmărit din nou, de data aceasta în semifinale, încercările propriului record mondial al lui Silvester de a-și corecți la numărul și la performanță. Dar, de ce să n-o spunem, gîndurile noastre se îndreptau parcă fără să vrem spre azi, spre programul zilei a 27-a și spre prima la Fildcăștăști, spre prima la start alii doi atleți români: Virginea Bonci și Clochină. Va fi oare aceasta următoarea zi însoțită?

V. CĂBULEA Ziua a treia Scrimeri români în întrecere

● În sala de arme a Complexului sportiv „Magdalena Mișuca”, au început eliminările probei masculine de floretă. În primul tur s-au prezentat pe planșele de concurs 66 de sportivi împărțiți în 12 grupe. Dintre aceștia, 48 de scrimeri (primii patru clasificați în fiecare serie) urmează să se calificice în turul următor. Cel trei sportivi români prezentați în întrecere: Ionel Drîmbă, Tănase Muresan și Mihai Tiu, au avut o comportare bună, reușind să se clasereze pe primul loc în seriile respective. Alții clasificați în grupuri: Ionel Drîmbă (România) — 4 victorii; Tănase Muresan (România) — 4 victorii; Mihai Tiu (România) — 4 victorii și o înfrîngere.

Schimb de experiență

Comitetul județean Baia Mare al U.T.C. și Direcția agricolă județeană au organizat în laboratoriu pomologic din Baia Mare un interesant schimb de experiență, la care au fost invitați tinerii din 15 cooperative agricole de producție. (În 9 dintre acestea urmează să se amenajeze în acest an livezi cu pomi fructiferi). Cu acest prilej s-a vizitat laboratorul, s-au purtat discuții. Tinerii au participat și la efectuarea unor lucrări.

VASILE SIMION subredacția „Științei tineretului”

Plecarea delegației Marii Adunări Naționale în Tunisia

Marți la amiază a părăsit Capitala delegația Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România, condusă de Ștefan Voicet, președintele Marii Adunări Naționale, care, împreună cu soția, urmează să facă o vizită în Tunisia, la invitația Adunării Naționale Tunisienilor. Delegația este alcătuită din Ștefan Bîrlă, prim-vicepreședinte al Consiliului Național al Cercetării Științifice, secretar al Comisiei pentru cultură și învățămînt a M.A.N., Ștefan Milcu, vicepreședinte al Academiei, președintele Comisiei pentru sănătate, pre-

vederi și asigurări sociale a M.A.N., Traian Ionașcu, membru corespondent al Academiei, președintele Comisiei juridice a M.A.N., Petre Nicolae, primarul municipiului Constanta, membru al Comisiei economico-financiare a M.A.N., prof. univ. dr. Ion Pop D. Popa, profesor al Institutului de medicină și farmacie din Tg. Mures.

La plecarea, delegația a fost salutată de acad. Ilie Murgulescu, Gheorghe Necula, Mia Groza, vicepreședinti ai M.A.N., Constantin Sătescu, secretarul Consiliului de Stat, Petru Burlacu, adjunct al ministrului Afacerilor externe, prof. univ. Stanciu Stoian, secretar general al Ligii române de prietenie cu popoarele din Asia și Africa, președinti ai unor comisii permanente ale M.A.N., deputați, funcționari superiori ai M.A.N. și Ministerului Afacerilor Externe. (Agerpres)

Telegramele entuziasmului „Villa Olimpica 100, Mexico '68 D. F.”

Amatorii de sport cunosc bine această adresă — punctul terminus al corespondenței expediate sportivilor noștri prezenți la startul marilor întreceri olimpice. La această adresă, ieri, pe zeci de telegrame expediate din numeroase colțuri ale țării noastre, s-au adăugat trei cuvinte: pentru Viorica și Mihaela. Ecou fressc la cele două medalii de aur și argint cucerite de fetele noastre! Și, tot ieri, ne-am permis indiscreția de a rășoli cîteva din telegrame. „Bravo, Viorica! Bravo Mihaela!” „Calde felicitări...” sint cuvintele care revin insistente. Le cerem scuze autorilor telegramelor, sportivi ai clubului Steaua, Dinamo, Cealăul din Piatra Neamț, sau simpli simpatizanți ai sportului, pentru indiscreție, dar am făcut-o mai ales pentru a ne alătura gestului lor, a dresindu-le și noi celor două sportive. VIORICA VISCOPOLEANU și MIHAELA PENEȘ, felicitări din toată inima și urări de noi succese. V. R.

AGENDA

Marți la amiază a sosit în Capitala ministrul comerțului exterior al R. S. Cehoslovacie, Valclav Vales, care va face o vizită în țara noastră.

Pe aeroportul Băneasa, ministrul cehoslovac a fost întâmpinat de Gheorghe Cioară, ministrul comerțului exterior, precum și de Karel Kurka, ambasadorul R. S. Cehoslovacie la București.

Marți la Ministerul Comerțului Exterior au avut loc convorbirile finale între delegația română, condusă de Gheorghe Cioară, ministrul comerțului exterior, și delegația indiană condusă de V. K. R. V. Rao, ministrul transporturilor și navigației din India. Conducătorii celor două delegații au semnat un protocol privind dezvoltarea cooperării româno-indiene în domeniul construcțiilor navale.

O DELEGAȚIE A U.T.C. A PLECAT ÎN CECOSLOVACIA

O delegație a Uniunii Tineretului Comunist, condusă de tovarășul Gheorghe Stoica, secretar al C.C. al U.T.C., a părăsit Capitala, plecînd spre Praga. Delegația U.T.C. va face o vizită în Republica Socialistă Cehoslovacă la invitația C.C. al Uniunii Tineretului Cehoslovac.

MEDICI

(Urmare din pag. 1)

pe moarte — are musafirii! Există deci în această meserie și elemente care o vizită de om este un fleac, există egoiști la care mergi ca la Dumnezeu, dar acest Dumnezeu are chef de o parțială de belăstă și aruncă scalpul și nu-ți ascultă inima care bate din ce în ce mai încet.

Peate corpul acestuia, de oameni de știință, căutînd în oceanul de suferință umană o lumină și o alinare, să suporte să stea cot la cot cu ei în viața aventurieri cu certificate? Eu cred că nu și mi-ar plăcea în clar acest organ ca să existe un trunchiul întinerit, gata să scoată din mîlțocul medicilor pe cei nedemni, pe piecari, pe eșecuri. Așteptăm și noi ca toată lumea luarea unor măsuri exemplare.

La plecarea, delegația a fost condusă de tovarășul Mircea Angelescu, secretar al C.C. al U.T.C.

Delegația Uniunii Tineretului Democrat din Suedia (S.S.U.) condusă de Leif Andersson, membru al Comitetului Executiv al S.S.U. care, la invitația C.C. al U.T.C., a făcut o vizită în țara noastră, a părăsit ieri dimineață Capitala îndreptîndu-se spre patrie.

În cadrul schimburilor directe dintre asociațiile oamenilor de artă din România și Uniunea Sovietică, marți a sosit în Capitală o delegație alcătuită din renumita balerina Galina Ulanova, artistă a poporului din U.R.S.S. și regionalul Iosif Raevski, de la Teatrul Mhat din Moscova, artist al poporului din R.S.F.S.R.

Orchestra de cameră din Kiev a sosit marți într-un turneu în țara noastră. În fața publicului românesc, muzicienii sovietici, sub conducerea dirijonului Anton Șarov, vor concerta la București, Ploiești, Sibiu, Cluj, Tg. Mures și Iași.

Marți a părăsit Capitala Eduard Mondlane, președintele Frontului de Eliberare din Mozambic, care a făcut o vizită de prietenie în țara noastră.

La plecarea, pe aeroportul Băneasa, oaspețele a fost condus de tovarășii Andrei Ștefan, prim-adjunct de șef de secție la C.C. al P.C.R. și Octav Livezeanu, vicepreședinte al Institutului Român pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea.

În cadrul memorandumului de colaborare dintre Academia Republicii Socialiste România și Academia națională de științe din Washington, a sosit în Capitală prof. univ. Thomas Donald Luckey, președintele Departamentului de biochimie al Universității din Missouri, pentru a întreprinde o vizită în țara noastră.

Cu prilejul celei de-a 50-a aniversări a proclamării statului independent cehoslovac, marți seara a avut loc la cinematograful „Republica” din Capitală un spectacol de gală cu filmul „Vară capricioasă”, cu care s-au deschis zilele filmului cehoslovac.

Marți la amiază, la librăria „Mihail Eminescu” din Capitală s-a deschis „Expoziția cărții” editurilor Academiei de Științe cehoslovace și slovac, care cuprînde circa 400 de volume din diferite domenii ale științei și tehnicii. (Agerpres)

cotidian ABC cotidian

„Sinteti un adept absolut al jazz-ului?”

L-am rugat pe domnul John Garvey, profesor de muzică, dirijorul, conducătorul și instructorul orchestrei de jazz a Universității din Illinois, aflat în turneu în țara noastră, să ne vorbească... bineînțeles, despre jazz. Și despre raportul jazz-ului cu muzica clasică.

Discuția s-a legat pornind de la prezentarea formației. — Formația noastră — ne-a declarat interlocutorul — este una dintre cele patru ale Universității din Illinois. Turneul actual cuprinde, după Irlanda și România, Iugoslavia, Austria, Islanda, Suedia, Norvegia și Finlanda; în total, el va dura două săptămîni. Membrii orchestrei cîntă toate genurile de muzică: jazz de cameră, simfonică. Anul acesta, am cucerit locul de frunte la ambele festivaluri studentiești de jazz din Statele Unite: „The collegiate jazz Festival”, de la Universitatea „Notre Dame” din South Bend (Indiana), și „The intercollegiate jazz Festival”, de la St. Louis (Missouri). Printre cei mai cunoscuți membri ai orchestrei noastre se numără trompetistul Cecil Bridgewater, solistul vocal Don Smith, saxofonistul Howie Smith, bateristul Chuck Braughan, pianistul Ron Ellenton.

— Sinteti un adept absolut al jazz-ului? Și care e, după părerea dv., locul său în contextul muzical general? — Am fost dintotdeauna un adept al multilateralității. Acum 25 de ani, cîntam la cîmăra în orchestra lui Jan Saccit, iar de 22 de ani sint violonist în carterul de coarde „Walden”. În prezent, dirijez și o formație de muzică de cameră, cu un repertoriu baroc și clasic. Acum doi ani, am luat parte la Festivalul de toamnă de la Varșovia, cu o formație de muzică contemporană. De ce spun toate acestea? Fiindcă mulțum cred că trebuie făcută o distincție între muzica clasică și cea de jazz. Nu există, însă, decît un singur fel de muzică, cea adevărată, cu o infinitate de forme. Muzica este o exteriorizare, putem fi

„Vedetele” cu roți de cauciuc

De cîțva timp, într-un colț al bulevardului Magheru au apărut două siluete noi. În jurul lor oamenii se adună bîne din film, din ziare... — Sint superbe, zic unii, destînt niste noi născute... — Sint economice, adaugă neapărat și competent alții. Nu, nu e vorba de niste vedete de cinema, ci de primele automobile românești, „Dacia 1100”. În jurul lor cîntă admirabilă eleganta caroseriilor și a interioarelor, cîtec afișate viteză și consumul de benzină, fac compariții între ele și automobilele străine. Iar peste toate, din aceste comparări se aude mereu exclamația: — Sint românești!

UN BĂIEȚEL CARE NU ȘTIE CE ESTE DUREREA...

Un băiețel de circa trei ani este obiectul atenției unui grup de medici pediatri londonezi. Băiețelul, normal în toate privințele, prezintă o ciudată insensibilitate: drept urmare el este plin de zgîrieturi și răni mai mult sau mai puțin importante, pe care nu le simte. Băiețelul acesta nu știe ce este durerea...

OTAVIAN URȘULESCU

lul și înțieze întotdeauna acele acțiuni care sînt constituie un răspuns satisfăcător dat preocupărilor majore ale întregului colectiv. Prin specificul său, un colectiv studentesc devine din ce în ce mai exigent, din ce în ce mai pretențios. Pentru a nu-și dezamăgi colegii, membrii biroului U.T.C. vor trebui să fie mereu alături de aceștia, să se sfîrșiască cu ei, să-i atragă în realizarea tuturor acțiunilor pe care le inițiază. Cum s-a subliniat și în adunarea generală, colaborarea atîrnată cu toți studenții din an constituie cheia succesului spre care tinde biroul U.T.C. nou ales.

ORA PROIECTELOR

de peste hotare

Sesiunea O. N. U.

Intrind în cea de-a patra săptămână de lucrări, sesiunea Adunării Generale a O.N.U. cunoaște un ritm intens de dezbateri atât în ședințele plene ale Adunării Generale, cât și în cele șapte comitete principale ale acesteia.

În Comitetul pentru problemele administrative și bugetare au început dezbaterile asupra bugetului adițional al O.N.U. pe anul 1968. În proiectul de rezoluție sus-pur examinare participanților la lucrări se solicită aprobarea unor cheltuieli suplimentare de aproximativ 2,8 milioane dolari față de creditele aprobate de Adunarea Generală. În această ședință au luat cuvântul delegații Iugoslaviei, Marii Britanii, Uniunii Sovietice și Statelor Unite. Reprezentantul României, Dragoș Șerbanescu, a subliniat caracterul dăunător al practicilor depășirii cotelor bugetare aprobate de Adunarea Generală.

La un buget de peste 140 de milioane dolari — a arătat delegatul român — pot fi găsite soluții în acest sens dacă există o preocupare permanentă pentru controlul folosirii eficiente a resurselor.

Reprezentantul României și-a exprimat, de asemenea, rezervele de principiu față de înscrierea în bugetul ordinar a unor cheltuieli făcute fără respectarea prevederilor pertinente ale Cartei O.N.U.

Problemele luptei împotriva colonialismului și rasismului, ale situației economice mondiale, ale respectării principiilor fundamentale care trebuie să stea la baza relațiilor între popoare, ale furtării și spiorii eficacității O.N.U., continuă să domine dezbaterile din cadrul ședințelor plene ale Adunării Generale a O.N.U.

În intervenția sa, rostită marți dimineața, ministrul dezvoltării economice și al planificării al Tanzaniei, Paul Bomani, a acordat un spațiu predominant problemelor africane. Subliniind că „în ciuda faptului că Națiunile Unite au sărbătorit cea de-a 20-a aniversare a „Declarației drepturilor omului”, colonialismul și rasismul continuă să existe”, vorbitorul a spus: „an după un azimz cunvute de condamnare a rasismului, sesiune după sesiune Adunarea Generală adoptă rezoluții de condamnare a colonialismului și amindună continuă să existe. Aceasta se datorește numai faptului că acele state care au

puterea să împiedice practicile coloniale nu doresc să facă acest lucru. Aceasta se datorește numai faptului că națiunile puternice ale lumii sînt preocupate mai puțin de rasism decît de menținerea propriei lor dominații și a privilegiilor”.

Referindu-se pe larg la situația din Africa de Sud, Rhodesia și din coloniile portugheze, reprezentantul Tanzaniei a subliniat că „sua Lisabona—Pretoria—Salisbury, de apărare a regimurilor rasiste minoritare, își menține eficacitatea numai datorită sprijinului primit din partea țărilor care vin la această tribună și își afirmă devotamentul față de principiile Cartei O.N.U. El a cerut ca Adunarea Generală să condamne cu fermitate pe acei membri ai N.A.T.O. care continuă să acorde asistență materială colonialiștilor.

Vorbind despre situația din Nigeria, ministrul Tanzaniei a arătat că țara sa „este convinsă că nu poate exista o soluție militară pentru această problemă umană gravă. Tumorile pot provoca o exterminare masivă și o gravă devastare, dar ele nu pot infringe voința unui popor dirz. Tumorile nu pot convinge un popor și cei care li atacă sînt prietenii lui... o cucerire militară nu se poate substitui unei soluționări pașnice a problemei unității. Iată de ce Tanzania apelează din nou la o încetare imediată a focului”.

De asemenea, Paul Bomani s-a pronunțat pentru restabilirea drepturilor legitime ale R. P. Chineze la O.N.U.

Ministrul Afacerilor externe al Iranului, Ardeshir Zahedi, a acordat în intervenția sa o atenție prioritară problemelor economice internaționale, subliniind că cea de-a doua Conferință a O.N.U. pentru comerț și dezvoltare nu a dat rezultatele scontate. Atrăgînd atenția asupra decalajului crescînd dintre țările dezvoltate și cele în curs de dezvoltare, el și-a exprimat părerea că perpetuarea acestei situații poate implica pericole grave și s-a pronunțat pentru intensificarea eforturilor, atât ale Organizației Națiunilor Unite, cât și ale țărilor în cauză, în vederea găsirii căilor celor mai eficiente de soluționare a acestei probleme.

În încheierea ședinței de dimineață a luat cuvîntul ministrul Afacerilor Externe al Mongoliei, L. Toiv.

Evenimentele din Panama

Incidente între adversarii regimului militar și Garda națională

Știrile transmise de agențiile de presă relevă că în anumite cartiere ale capitalei panameze și în unele regiuni ale țării s-au semnalat incidente între adversarii regimului militar și Garda națională.

La Ciudad de Panama, soldații ai Gărzii au pătruns în clădirea Institutului național, încercînd să împiedice o demonstrație a studenților ostili juntei instaurate la putere ca urmare a loviturii de stat. Poliția a oprit 24 de arestări.

Zborul lui „Apollo-7”

DE LA CENTRUL SPAȚIAL de la Cape Kennedy se anunță că luni după-amiază, cabina spațială „Apollo-7” a fost plasată pe o nouă orbită. La patru ore după transmiterea primelor imagini televizate direct din Cosmos, echipajul vehiculului spațial a aprins o retro-rachetă timp de nouă secunde. Apoi orbita a fost adus la 177 kilometri. Echipajul a transmis că această manevră s-a desfășurat în condiții perfecte.

Pe de altă parte, generalul Vallarino, șeful Gărzii naționale, a rupt tăcerea, pronunțîndu-se într-o declarație dată publicității luni seara, în favoarea noului guvern militar. El a declarat că, la 10 octombrie, fostul președinte Arias i-a cerut să treacă în rezervă, în vederea reorganizării Gărzii naționale (Vallarino este șeful Gărzii de 16 ani). Fostul președinte i-ar fi promis generalului Vallarino să respecte ierarhia militară existentă în sinul Gărzii naționale. Ulterior însă, el ar fi procedat la reorganizarea Gărzii fără să țină seama de aceasta, ceea ce, potrivit lui Vallarino, a provocat o vie reacție a ofițerilor superiori.

Totodată, de vineri, data loviturii de stat, mai multe comunicate au fost publicate de diverse grupări și organizații. Partidul democrat-cristian s-a pronunțat împotriva loviturii de stat. Federația studenților s-a declarat, de asemenea, ostilă noului guvern militar. Colegiul Avocaților panamezi a dat publicității o declarație în care cheamă la restabilirea ordinii constituțional.

se poate spune că eșecul sau, în cel mai bun caz, semieșecul tratativelor de pe „Fearless” reprezintă în primul rînd o înfrîngere pentru șeful guvernului rhodesian. Firește, e vorba de o înfrîngere numai dacă raportăm rezultatul la speranțele smith-iene. Dacă însă chestiunea este privită în ansamblu, insuccesul aștează în primul rînd pe Wilson. Căci, chiar dacă luăm în considerare prudenta declarație anterioară a Londrei, potrivit căreia convorbirile ce urmau să înceapă aveau doar un caracter explorator, faptul că nu s-a obținut absolut nimic de la Smith, că lucrurile nu rămaseră exact în stadiul de până atunci, nu poate să nu evidențieze incapacitatea guvernului englez de a rezolva problema rhodesiană.

Pauză sau eșec?

africanilor să se facă „ulterior”, fără nici o precizare a graniței de timp. Englezii nu puteau accepta asemenea pretenții fără să se compromită serios. De aceea ei și-au susținut în continuare punctul de vedere, lăsînd totuși să se înțeleagă că s-ar putea discuta asupra numărului de ani ai „duratei integrării”. Smith a crezut

că vremea cedării din partea Londrei a sosit și a inițiat runda de pe „Fearless”, fiind sigur că se va întoarce de acolo cu sacul plin. Dar, după cum a reieșit ulterior, Wilson „s-a ținut tare”. Șeful guvernului rhodesian, afirma observatorii, a fost deopotrivă mirat, dezamăgit și, finalmente, furios. Adăugînd la acestea declarația premierului britanic potrivit căreia el ar fi mulțumit de convorbirile purtate, și aprecierea lui Smith că „s-a grăbit cu optimismul”,

Există, după cum apreciază presa americană, puține șanse ca teza apărată de Oficiul Federal de Educație să aibă câștig de cauză. Se apreciază că grupul congresmenilor rasisti vor obține întreprinderea folosirii în continuare a fondurilor Oficiului în scopul acțiunilor de lichidare a „segregației școlare conservate”.

Dacă în școlile din statele sudice este vorba de o înfrîngere directă a rasistilor pentru a impune prezența elevilor negri în școli, în rețeaua de învățămînt din nordul Statelor Unite procesul de desegregare cunoaște subtilități care sînt la fel de greu de bluit.

E. R.

Lucrările Conferinței Generale U.N.E.S.C.O.

PARIS 15. — Corespondentul Agerpres, Al Gheorghiu, transmite: Marți dimineața și-a început lucrările la Palatul U.N.E.S.C.O. din Paris cea de-a 15-a sesiune a Conferinței generale a Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură (U.N.E.S.C.O.), forul suprem al acestui organism, care se întrunțește o dată la doi ani. La sesiune participă delegațiile celor 122 de state membre ale U.N.E.S.C.O. Delegația română este condusă de Vasile Cliga, adjunct al ministrului Afacerilor externe al Republicii Socialiste România.

Lucrările sesiunii au fost deschise de B. Tuncel (șeful delegației Turciei), președinte al sesiunii precedente. A luat, de asemenea, cuvîntul Dell'Oro Maini (Argentina), președintele Comitetului Executiv al U.N.E.S.C.O. Conferința generală a ales apoi în unanimitate comitetul pentru verificarea împuternicirilor, din care face parte reprezentanții din Australia, Spania, S.U.A., Kenya, Liban, Panama, România, Tailandă și Uniunea Sovietică. Reprezentantul român, ambasadorul Valentin Lipatti, delegatul permanent al României la U.N.E.S.C.O., a contestat în numele delegației române în Comitet și în ședința plenară legitimitatea mandatului reprezentantului Taiwanului la Conferința generală U.N.E.S.C.O., arătînd că singurul reprezentant legitim al poporului chinez este R. P. Chineză și guvernul său legal. El și-a exprimat, de asemenea, regretul pentru faptul că reprezentanții ai unor state suverane și independente ca R. D. Germanii, R. P. D. Coreea și R. D. Vietnam nu participă la lucrările conferinței generale.

În ședința plenară a fost pus apoi la vot un proiect de rezoluție al delegației S.U.A., prin care se cerea ca Conferința generală să nu adopte nici o hotărîre privind propunerile de modificare a reprezentării Chinei la cea de-a 15-a sesiune a Conferinței Generale. Rezoluția a intrat în 55 de voturi pentru, 30 contra și 27 abțineri. Delegația Republicii Socialiste România a votat împotriva acestei rezoluții.

Lucrările Conferinței generale a U.N.E.S.C.O. continuă.

C. MĂNESCU ÎN MEXIC

CIUDAD DE MEXICO 15. — Trimisul special Agerpres, I. Ionescu, transmite: Luni seara, ministrul relațiilor externe al Mexicului, Antonio Carrillo Flores, a oferit un dineu în cinstea ministrului Afacerilor externe al României, Corneliu Mănescu, care întreprinde o vizită oficială în această țară. Au fost prezenți A. Fraga, subsecretar de stat la Ministerul Relațiilor Externe, alte persoane oficiale și reprezentanți ai vieții politice, economice și științifice mexicane. Au fost, de asemenea, prezenți ambasadorul Mirocea Ocheană și celelalte persoane care însoțesc pe ministrul de externe român în vizita sa în Mexic.

În cursul dineului, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, Antonio Carrillo Flores și Corneliu Mănescu au iostit toasturi.

MOSCOWA 15 (Agerpres). — În zilele de 14 și 15 octombrie în capitala Uniunii Sovietice s-au desfășurat convorbiri între delegațiile guvernamentale ale Uniunii Sovietice în frunte cu Alexei Kosighin, președintele Consiliului de Miniștri, și Republicii Socialiste Cehoslovace în frunte cu Oldrich Cernik, președintele guvernului cehoslovac. În comunicatul cu privire la convorbiri se arată că cele două părți au făcut un schimb de vederi asupra unor probleme rezultînd din acordurile de la Moscova inclusiv în ceea ce privește condițiile unei staționări temporare a trupelor sovietice pe teritoriul cehoslovac, așa cum se prevede în comunicatul cu privire la convorbirile sovieto-cehoslovace care au avut loc la Moscova în zilele de 3 și 4 octombrie 1968.

R.S.F. Iugoslavia: Imagine din Ljubljana

ION D. GOIA

pe scurt

● EXPOZIȚIA „PĂMINTUL OAMENILOR”, care a fost înființată după închiderea „Expo'67” de la Montreal, și-a închis luni porțile, după ce a înregistrat peste 12,5 milioane vizitatori. Instalată în decorul „Expo'67”, pe Insulele St. Lawrence și păstrînd cea mai mare parte a pavilionelor țărilor participante, expoziția „Pămintul oamenilor” a fost deschisă la 17 mai a.c. Autoritățile municipale au apreciat că peste cinci la sută din vizitatori au venit din Europa, 38 la sută din Statele Unite, iar restul din alte regiuni ale globului.

● UN NUMĂR DE 30 DE ȚĂRI, printre care și România, au fost reprezentate la al patrulea Salon Internațional de securitate a muncii de la Nancy (Franța). Specialiștii români au prezentat la Salon cinci prototipi de invenții românești în domeniul protecției muncii, dispozitive de protecție a muncii adaptabile la diferite mașinării și instalații. Un dispozitiv de protecție a muncii pentru circulația din industria lenului, invenție a inginerului Nicolae Minetos, de la Institutul de cercetări științifice pentru protecția muncii din București, a obținut premiul I al Salonului.

● DUPĂ CUM ANUNȚĂ AGENȚIA M.T.L. la invitația ministrului de externe ungar, Janos Peter, la 21 octombrie va sosi la Budapesta, într-o vizită oficială, ministrul Afacerilor externe al Finlandei, Ahti Karjalainen.

● ZIARUL EGIPTEAN „AL AHRAM” anunță că trimisul special al secretarului general al O.N.U. în Orientul Apropiat,

Gunnar Jarring, a acceptat să-și prelungească misiunea cu încă trei luni. Jarring ar fi intenționat să-și prezinte demisia la 8 noiembrie data la care mandatul său expiră. Ceea ce l-a determinat pe diplomatul suedez să revină asupra hotărîrii sale, relevă ziarul, a fost insistența unor cercuri diplomatice largi, care consideră că singura alternativă la continuarea misiunii diplomatului suedez ar fi o deteriorare și mai accentuată a situației în această zonă.

● CU PRIHELIUL ANIVERSĂRII a cinci ani de la începerea luptei de eliberare națională, în capitala Republicii Populare a Yemenului de Sud a avut loc o paradă militară și o demonstrație, la care au participat reprezentanți ai tuturor provinciilor și ai organizațiilor obștești.

„Segregație conservată”

După disputele legate de grevele învățătorilor — care a provocat întâzieri în deschiderea școlilor din numeroase state federale — un alt incident a venit să umbrască începutul de an școlar în Statele Unite. Este vorba de controversele din Congresul american, privind folosirea fondurilor pentru educație în vederea desegregării școlilor. Problema privește școlile din nordul S.U.A., unde se presupune că elevii negri au formal acces liber dar, în practică, ei urmează școli separate de cele ale albilor. Menținerea acestei situații (denumită în presa americană „segregație școlară conservată”) se datorește existenței de cartiere separate locuite de albi și negri (urmare a îndelungatei politici de segregare) ceea ce are drept consecință că înscruculii copiilor la școala cea mai apropiată și, deci, desegregarea rămîne pe birite.

Tentativele făcute de Oficiul Federal de Educație de a înlătura sau atenua „segregația școlară conservată” au fost întimpinate mereu cu ostilitate de un grup influent de membri ai Congresului cu vederi rasiste care pretindează că fondurile pentru educație ar fi folosite „în scopuri străine educației”. Un grup de 14 senatori au depus o moțiune în care acuză Oficiul Federal de Educație că a alocat 220.000 de dolari „pentru experimente de a ataca segregarea conservată din școlile de nord” ceea ce ar reprezenta „o violare a legii drepturilor civile din 1964”. Congresmenii rasisti își fundează atacul pe faptul că numai fondurile prevăzute pentru aplicarea drepturilor civile pot fi folosite împotriva segregării, în timp ce fondurile pentru educație nu ar trebui cheltuite pentru asemenea mobilituri.

Directorul Oficiului Federal de Educație, Howe, a replicat că acțiunile limitate întreprinse de Oficiu constituie, de fapt, o „stimulare necesară a desegregării în școli”, că este vorba în esență de „o problemă de dezvoltări normale a învățămîntului în societatea americană”. El a avertizat că „dacă vor fi puse astăzi piedici în folosirea resurselor necesare pentru lichidarea segregării în școli, mine problema rasială va continua să fie tot altă de explozivă cum este în prezent”.

Există, după cum apreciază presa americană, puține șanse ca teza apărată de Oficiul Federal de Educație să aibă câștig de cauză. Se apreciază că grupul congresmenilor rasisti vor obține întreprinderea folosirii în continuare a fondurilor Oficiului în scopul acțiunilor de lichidare a „segregației școlare conservate”.

Dacă în școlile din statele sudice este vorba de o înfrîngere directă a rasistilor pentru a impune prezența elevilor negri în școli, în rețeaua de învățămînt din nordul Statelor Unite procesul de desegregare cunoaște subtilități care sînt la fel de greu de bluit.

E. R.

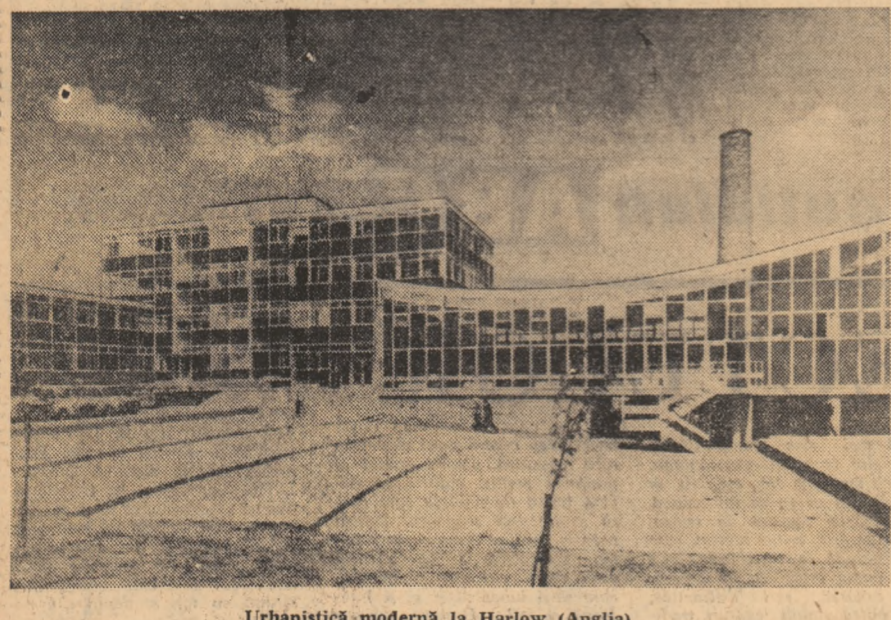
Reducerea virstei electorale în Anglia

GUVERNUL ENGLEZ a anunțat marți la Londra că vîrsta electorală va fi redusă de la 21 la 18 ani, iar numărul alegătorilor va crește cu încă 3 milioane.

Acestă schimbare în sistemul electoral englez este cea mai importantă după cea din 1928, cînd dreptul de vot a fost acordat tuturor femeilor de la vîrsta de 21 de ani.

„Vina” lui Francisc Sarb

TRIBUNALUL AUSTRIAN l-a condamnat pe tînărul Francisc Sarb la 2 ani închisoare pentru refuzul de a lupta în Vietnam. Sentința a fost pronunțată în baza modificărilor aduse legii cu privire la serviciul militar și care au fost aprobate recent de parlament. Francisc Sarb a declarat în timpul procesului că refuză să plece în Vietnam, deoarece consideră că guvernul Austriei dăde acolo un război nedrept.

Urbanistică modernă la Harlow (Anglia)

Drumul străbătut de primul cercetător al Arcticii, de-a lungul fîrmeului Oceanului Inghetată de nord, a fost reditat de doi tineri sovietici, un ziarist și un inginer, care au străbătut ruta de mai sus, de 18.000 km, în sînii trase de reni și cîini. Această călătorie care a început în urmă cu șase luni din localitatea Arhanghelsk s-a încheiat marți lîngă Capul Dejnev (strîmtoarea Bering), punctul cel mai estic al Uniunii Sovietice. Cei doi tineri au trecut prin orașele Narian — Mar, Igarka, Norilsk, prin nenumărate așezări ale crescătorilor de reni. Vara, cînd tundra n-a mai fost acoperită de gheață, ei și-au continuat drumul călare, iar fluviile le-au trecut în bărci de caucic.